

ΔΡΧ. 7

BUD SAGENDORF

262

ΠΟΠΑΪ

ΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΠΑΡΑΡΟ

ΧΜΜ. ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΡΡΑ -
ΒΟΝΙΑΙΜΕΝΟΝ ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΕΝΑ
ΔΩΡΟ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ !

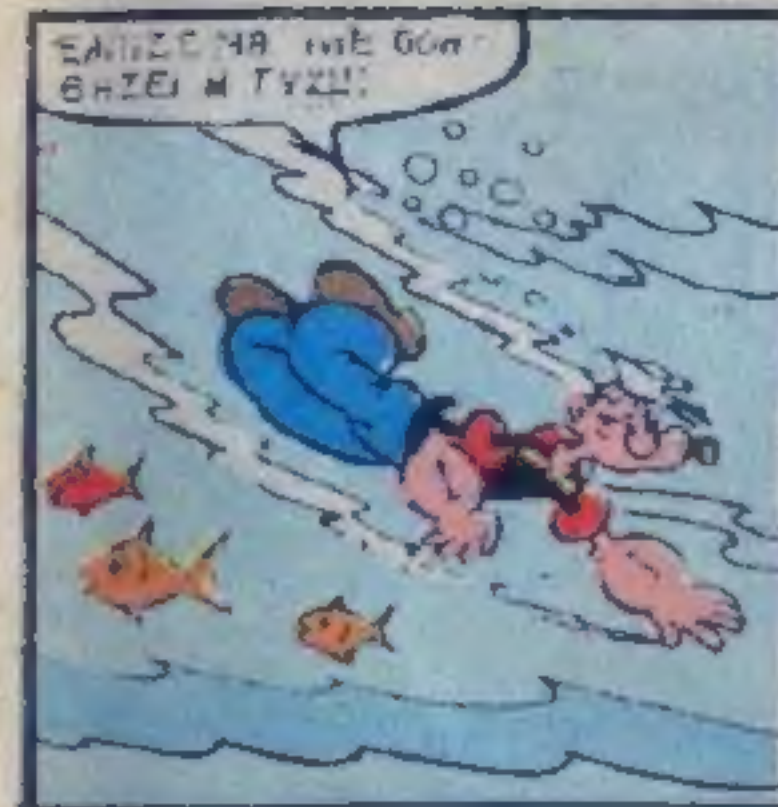
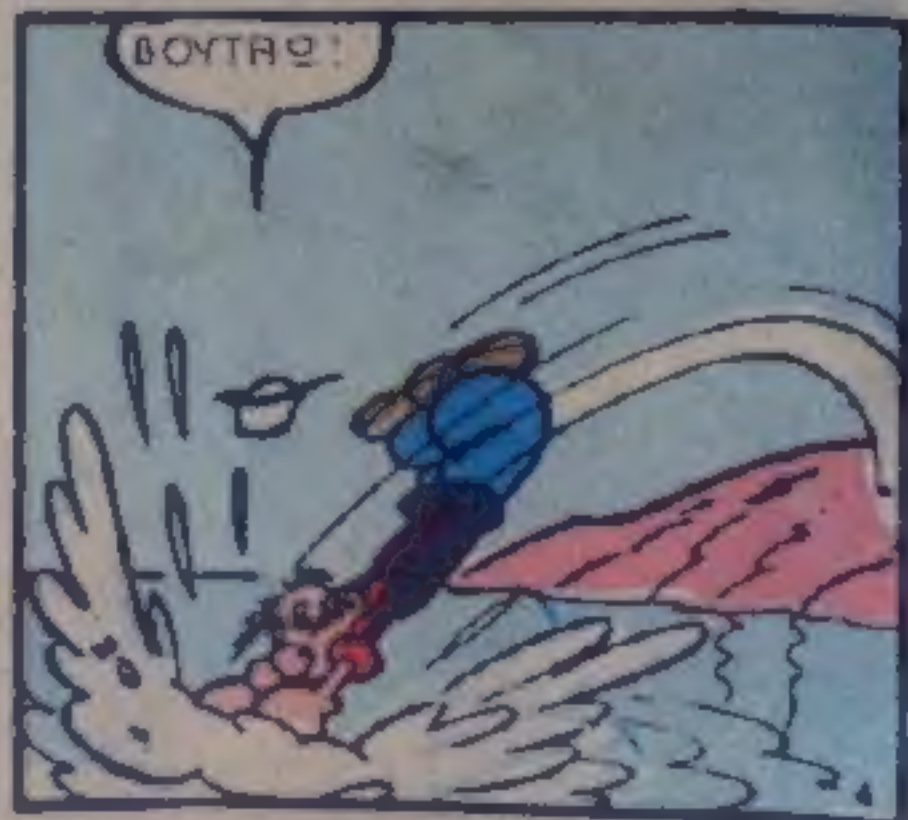
ΜΑ ΤΙ ΔΩΡΟ;

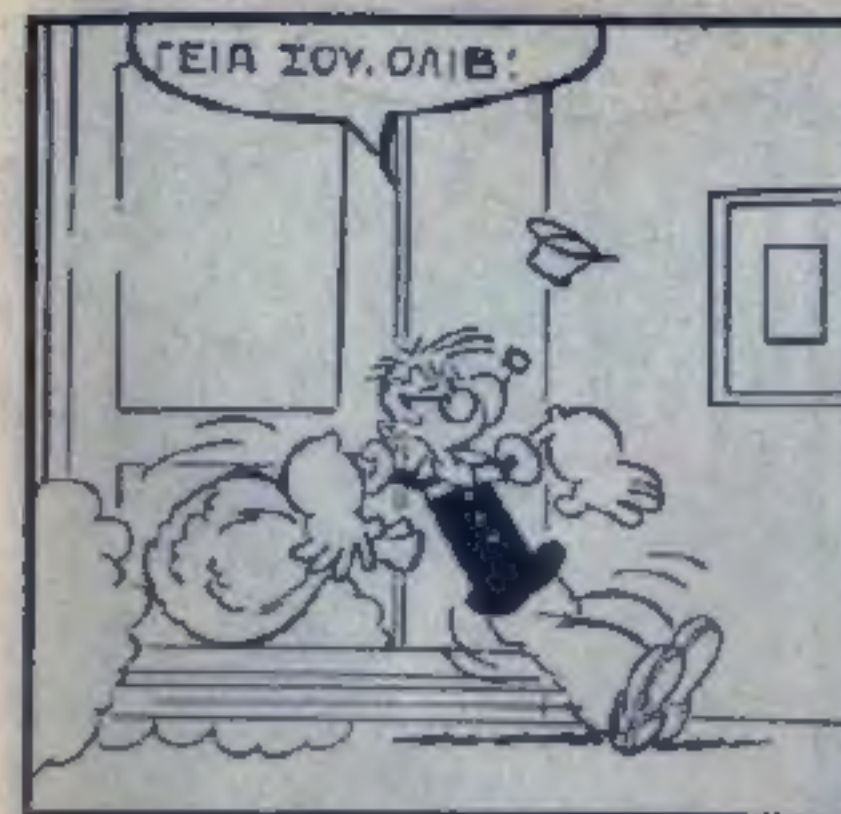
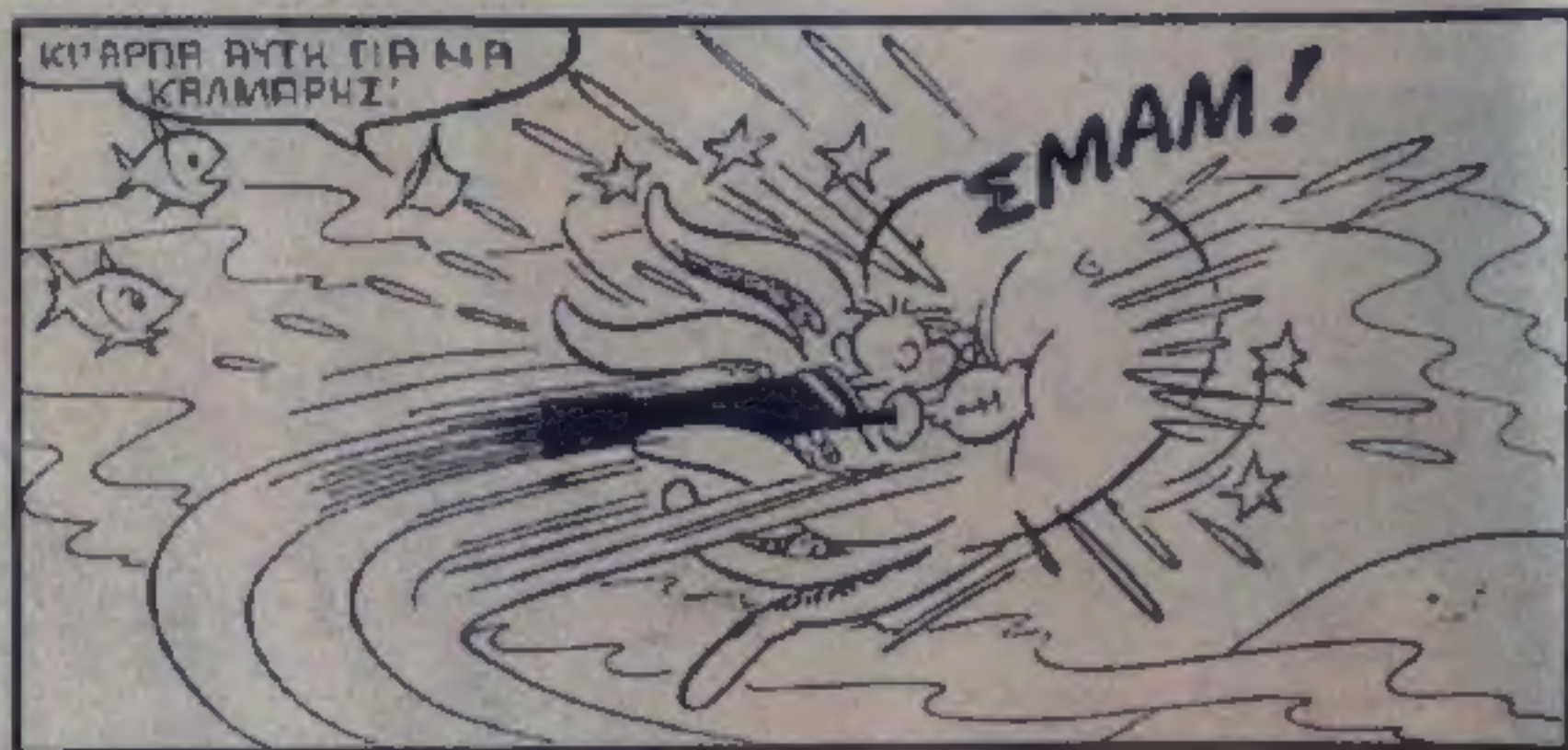

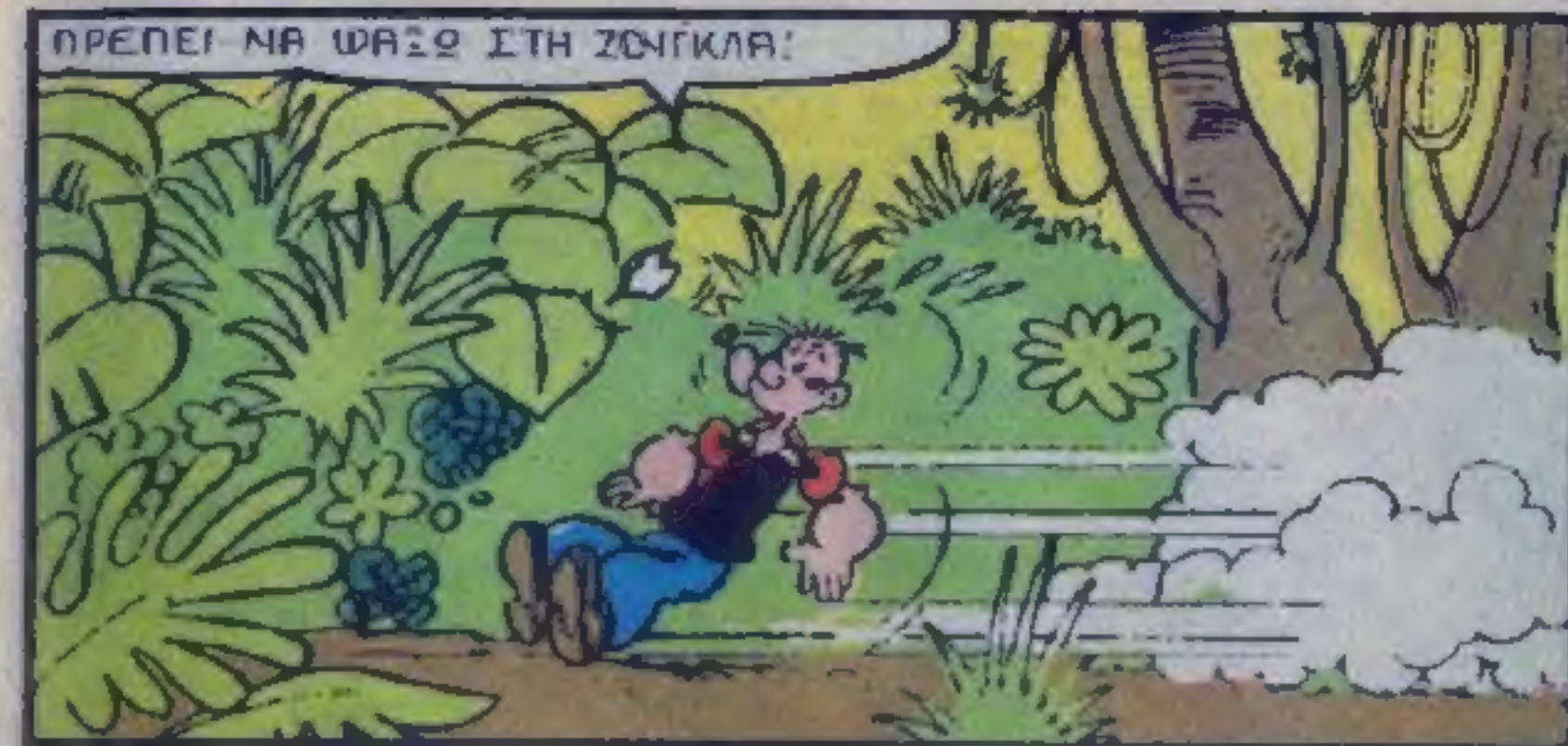
ΕΧΩ ΜΟΝΟ ΛΙΓΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ
ΣΤΗ ΤΖΕΠΗ !

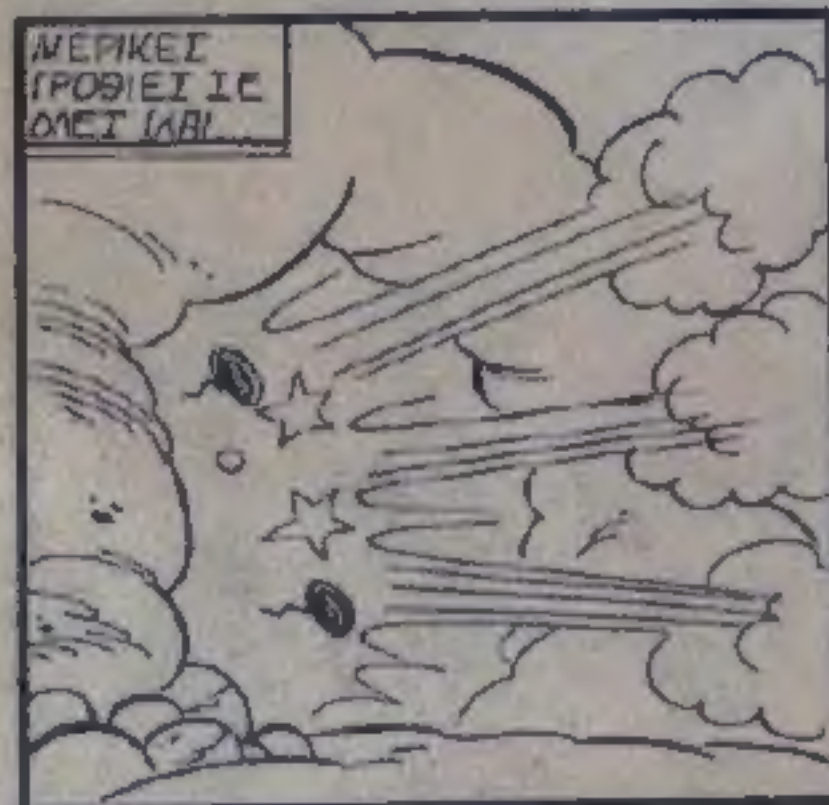

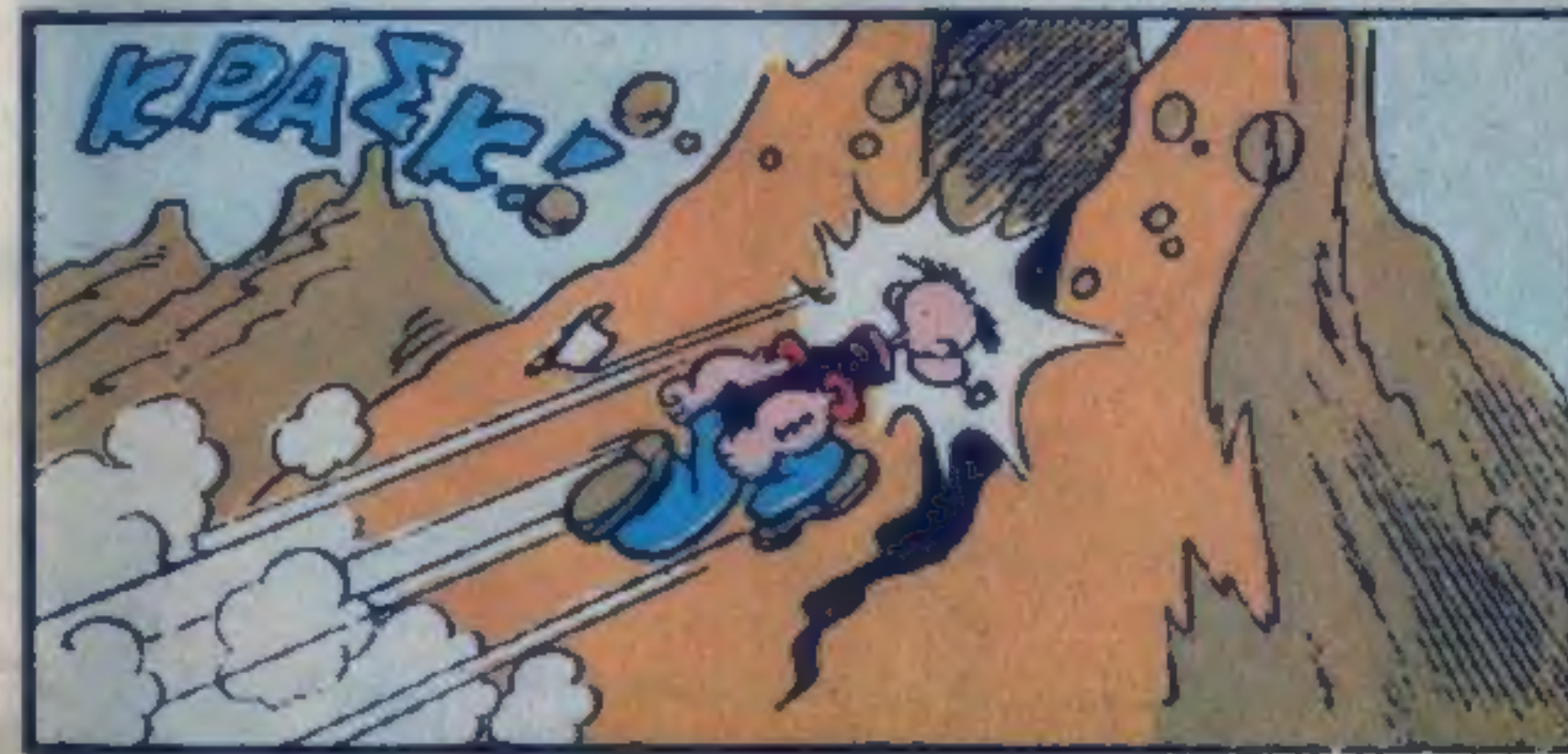
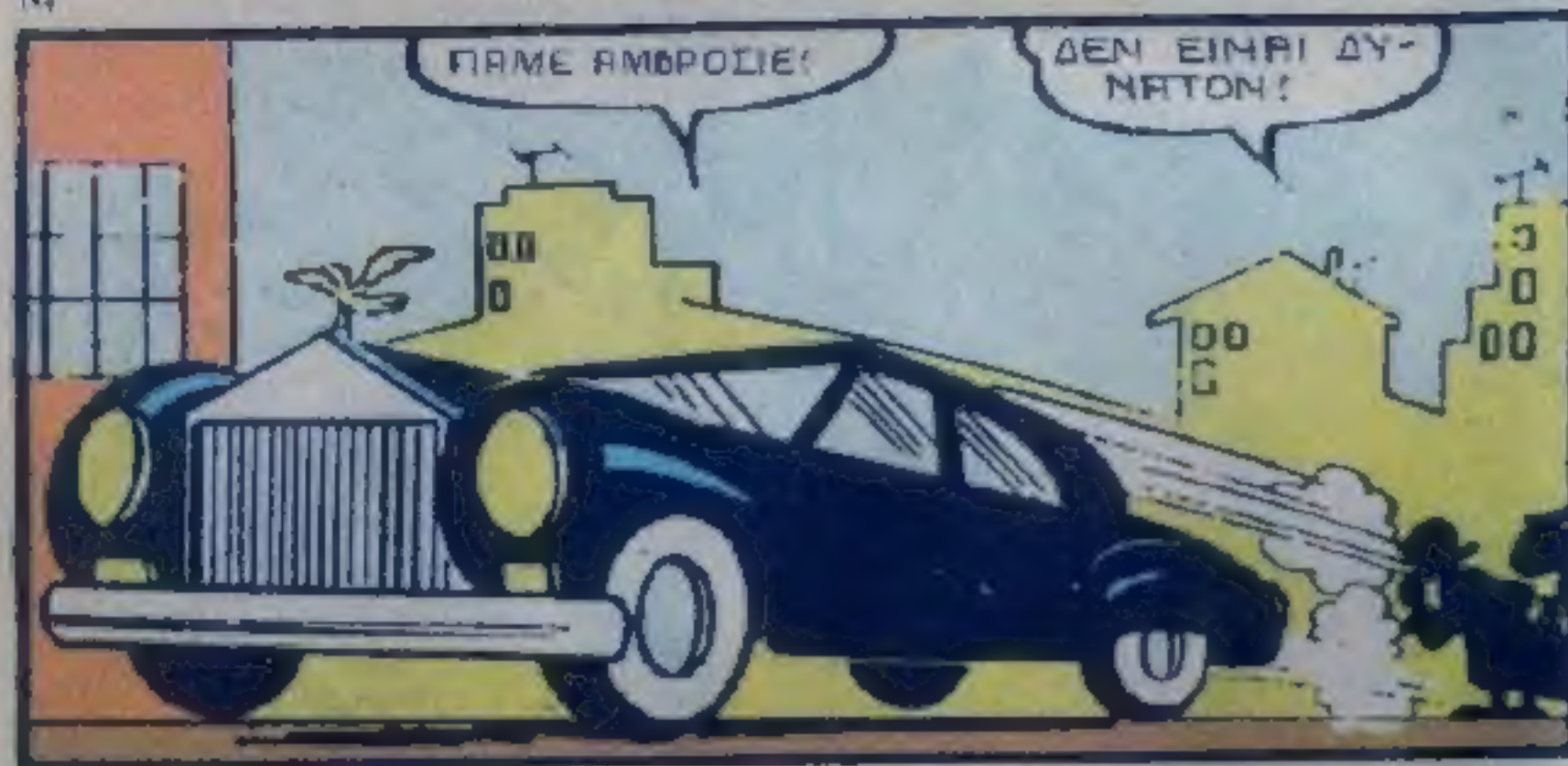

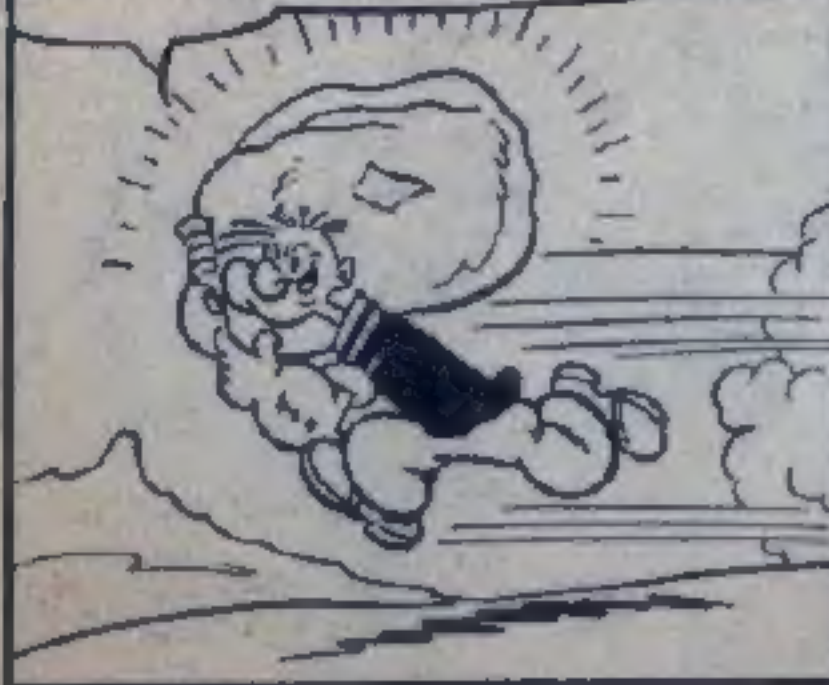

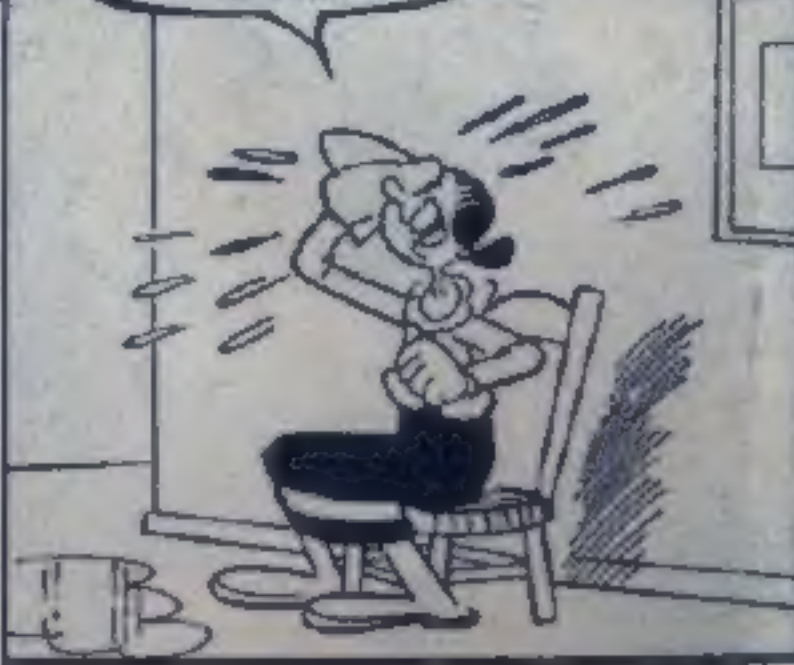

ΜΙΑΥΤΟ ΘΥΓΑΤΡΙΣ ΜΙΑ ΡΟΜΙ
ΡΟΥΙ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ...

ΑΧ! ΔΕΝ ΘΑΧΩ ΠΟΤΕ ΕΓΩ
ΜΙΑ ΡΟΛΙΣ-ΡΟΥΙ ΓΕ ΕΚΑΤΟΜ-
ΜΥΡΙΩΝ!

ΕΤΩ! ΕΔΧΕ-
ΤΑΙ Η ΜΠΑ-
ΜΤΑΣ

ΜΠΑ! ΗΤΑΝ ΚΛΕΩΝ ΑΥΤΟ-
ΚΙΝΗΤΟΥ!

... ΜΙΑΙ ΡΟΛΙΣ ΡΟΥΙ 32
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΜΕΙΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΙ :
ΕΙΝΑΙ ΜΟΥΡΛΙΑ! ΚΙ' ΕΧΕΙ
ΚΙ' ΟΔΗΓΟ!...

ΕΤΩ, Ο ΤΖΕΝ ΚΑΙ Η ΡΟΖΙΝΑ
ΚΟΡΝΑΡΙΖΕ ... ΜΠΑ-
ΠΙΤΑ!...

ΜΠΑ! Η ΟΙΒ
ΜΕ ΡΟΛΙ
ΡΟΥΙ!

ΟΥ' ΟΥ' Ο ΜΗΝΙΤΗΡΑΣ ΜΟΥ
ΜΟΥ ΧΑΡΙΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΠΩΤ!...

ΓΙΩΤ!

ΚΑΤΑ-
ΛΑΒΑ!

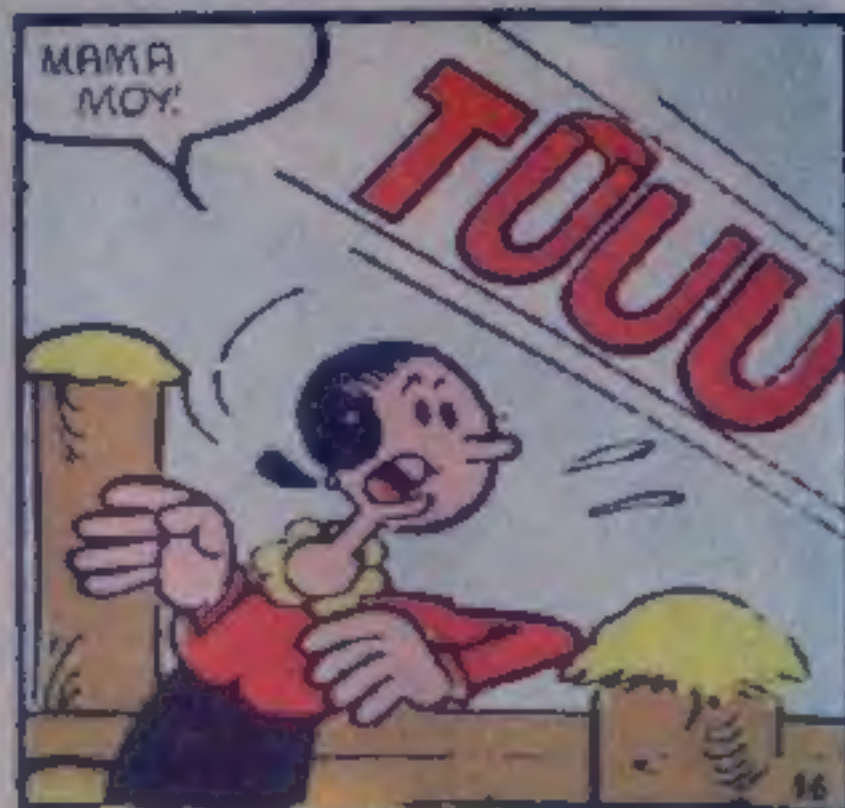
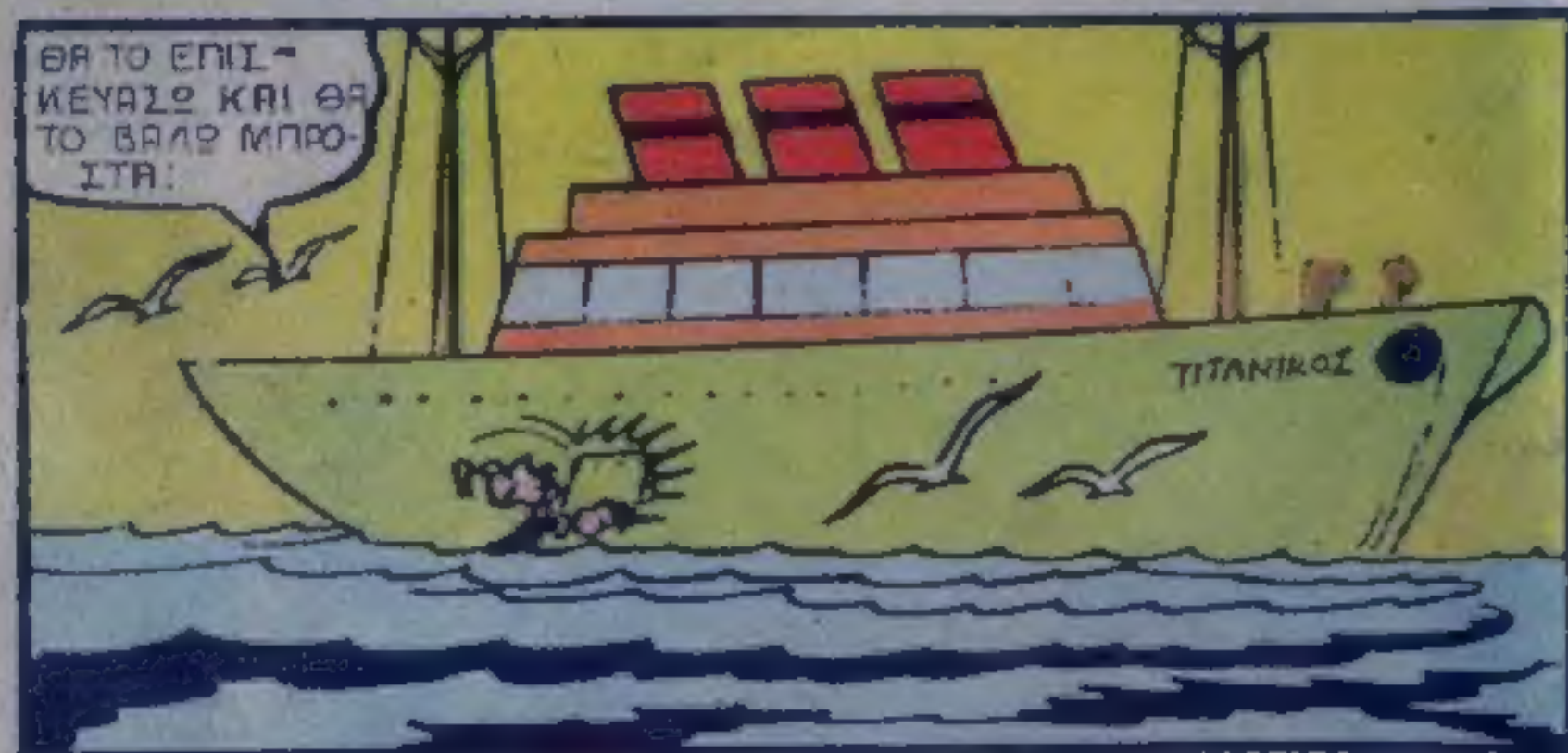
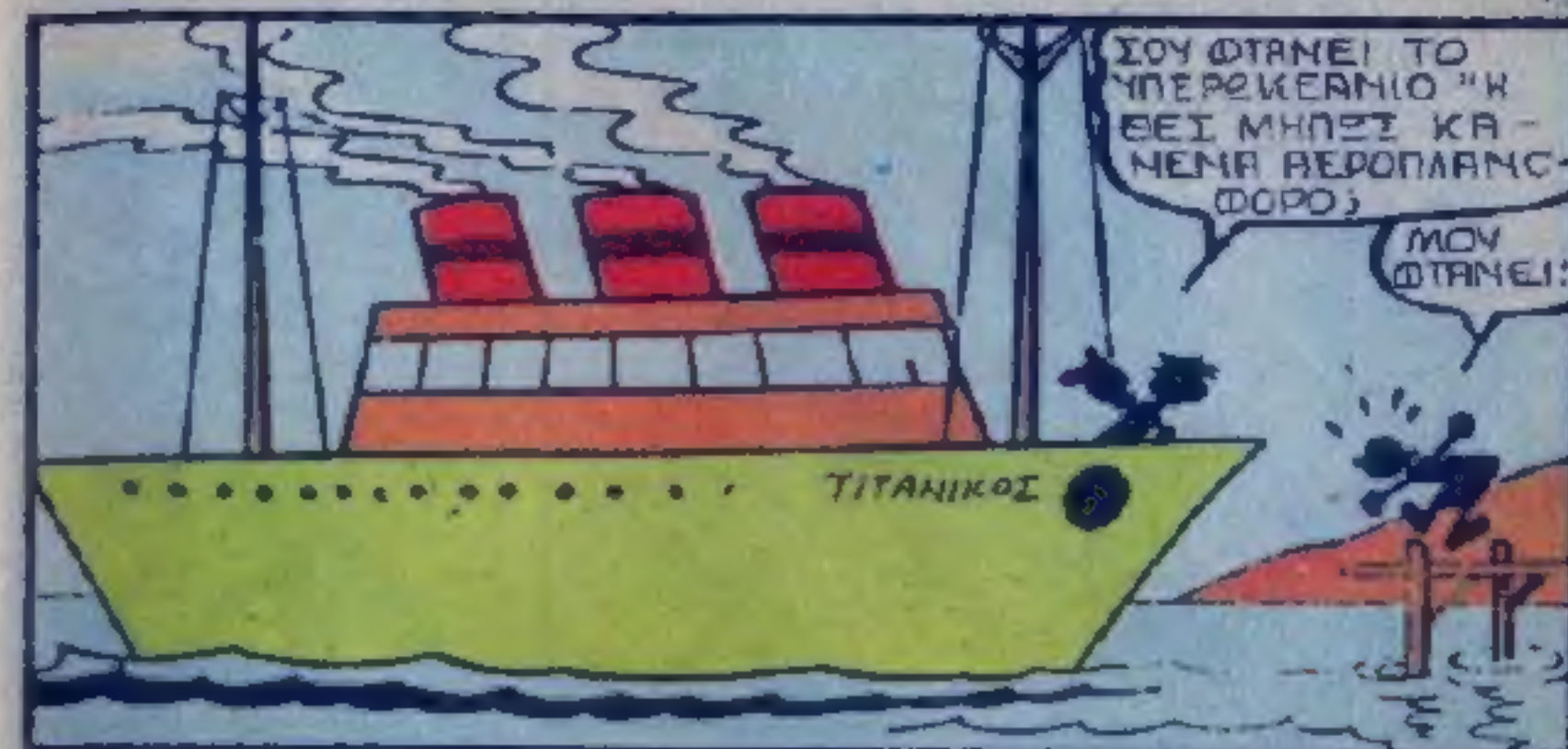
ΘΕΛΩ...

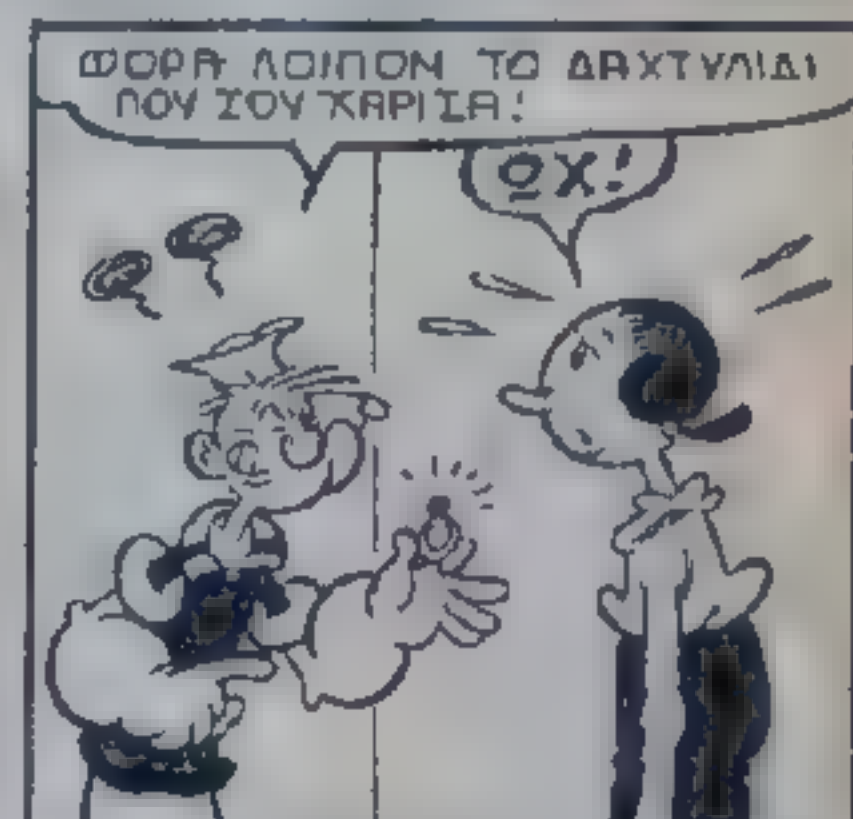
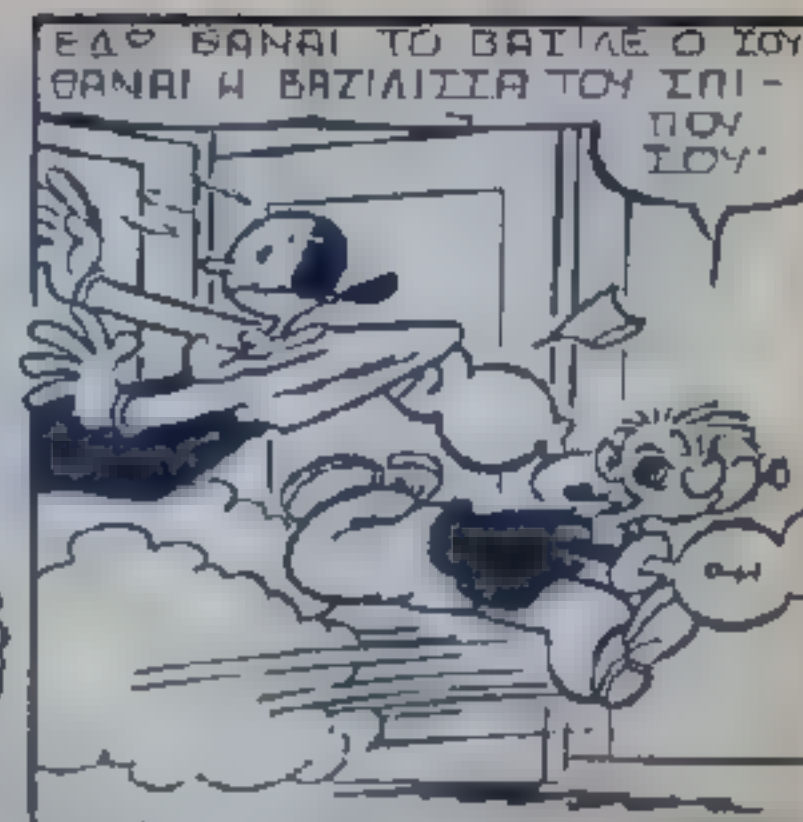
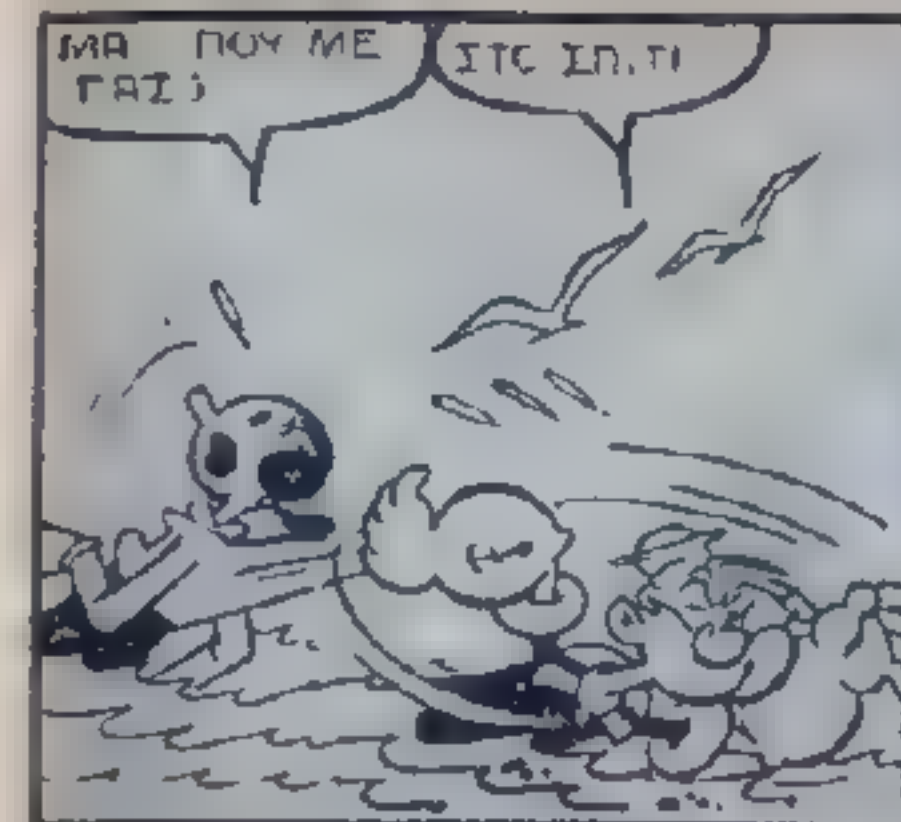
... ΓΙΩΤ! ΕΝΤΑΞΕΙ!

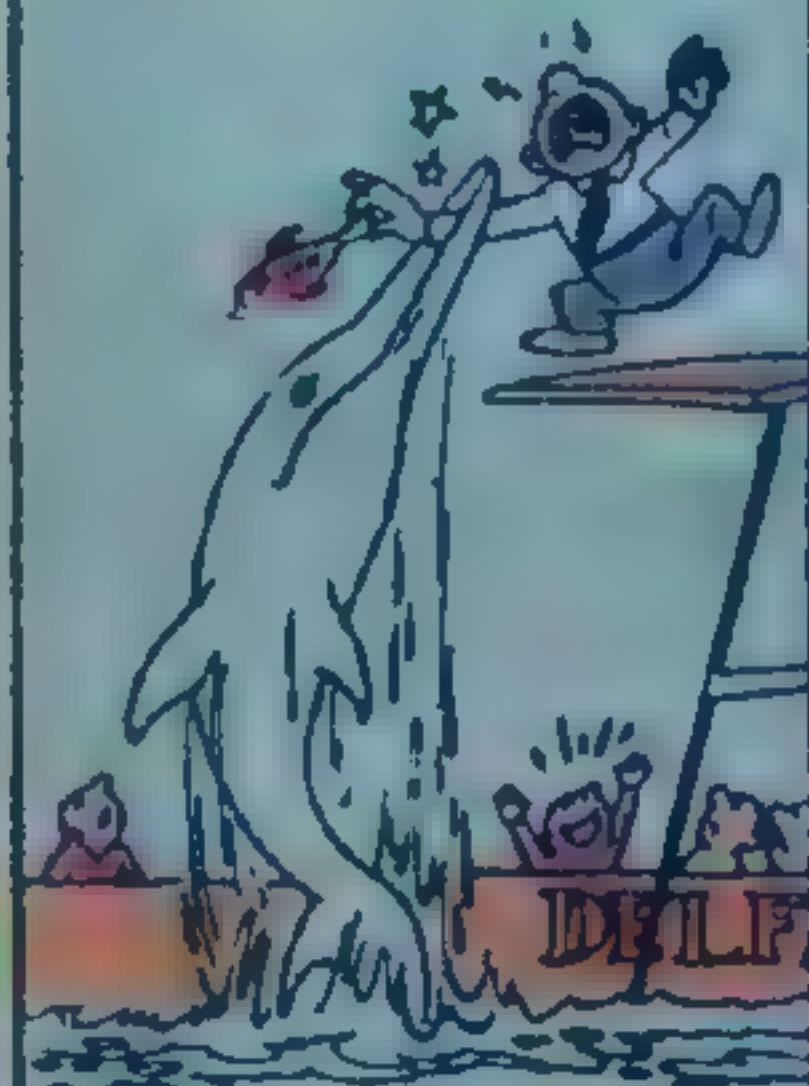
ΠΑΣ!

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΘΕΑΜΑ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ
ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ

ΠΑΝΤΑΡ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΥΝΗΓΟΝ.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΨΙ
ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ.

Μ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΙΚΑΡΟΘΑΛΩΝΕΙ ΑΚΟΜΑ.

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΣΥΝΝΕΦΑ

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΚΡΙΣΙΝΟ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΠΩΣ ΝΑ
ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΣΤΟΝΗΙ ΤΟΥ

ΜΠΛΟΥΜΠ' ΒΑ -
ΔΕΘΗΚΑ ΝΑ ΠΕ -
ΤΩ ΠΕΤΡΕΙ ΣΤΟ
ΝΕΡΟ

ΤΟ ΚΑΚΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Σ' ΑΥΤΟ
ΤΟ ΝΗΣΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕ ΝΑ ΚΑ-
ΝΕ ΤΙΠΟΤΑ ΜΑ ΛΕΡΝΑΕ ΜΕΡΑ!

ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΤΟΥ ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑ-
ΝΩ ΚΑΤΙ ΜΟΥ ΤΟ ΑΠΑΓΟΡΕΥ-
ΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΓΙΑΤ' ΕΕ ΔΗ-
ΜΟΝ ΑΓΕ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙ!

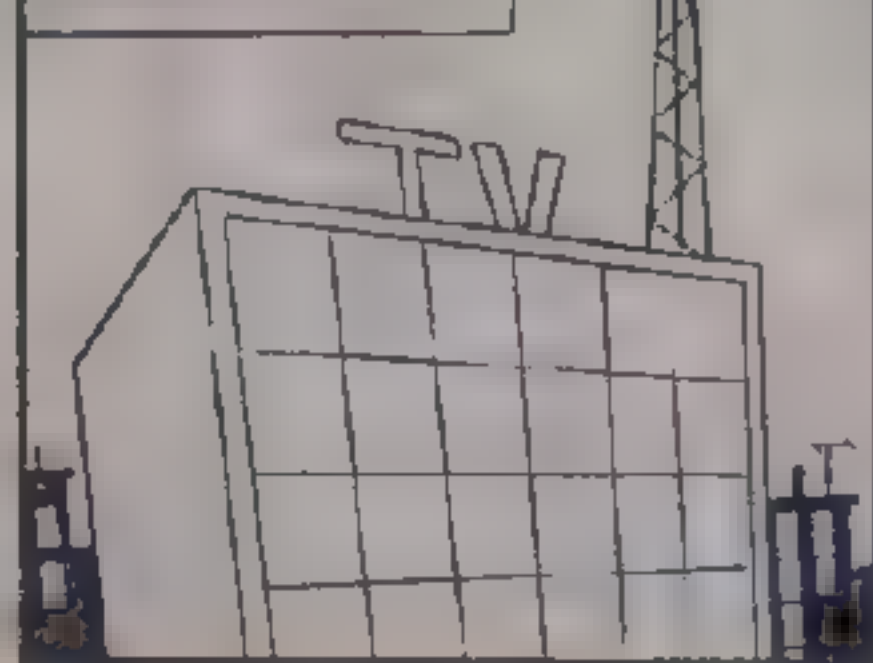
ΑΝ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΣΩ, Σ' ΟΛΗ ΜΟΥ ΤΗ ΖΩΗ ΘΑ
ΠΑΝΤΩ!

ΑΧ! ΑΣ ΚΟΙΜΗΣΩ ΛΙΓΟ ΓΙΑ ΝΑ
ΞΕΧΑΣΩ ΤΑ ΒΑΙΡΑΝΑ ΜΟΥ
ΟΥΧ!...

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΑ
ΙΓΟΥΝΤΙΔ...

ΚΑΝΕΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ Κ.
ΜΕΤΕΡΕΣΛΟΓΕ!

ΕΡΧΟΜΑΙ

ΣΤΟΥΝ
ΝΟ 3

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΘΛΕΘΕΡΑΤΕΣ,
ΚΑΛΗΣΠΕΡΑ! ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ
Η ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙ-
ΡΟΥ!

ΣΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛ -
ΚΕΙ ΠΕΡΙΟΧΕΙ
ΘΑ ΕΛ ΚΡΑΤΗΣΕ
ΚΑΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ!

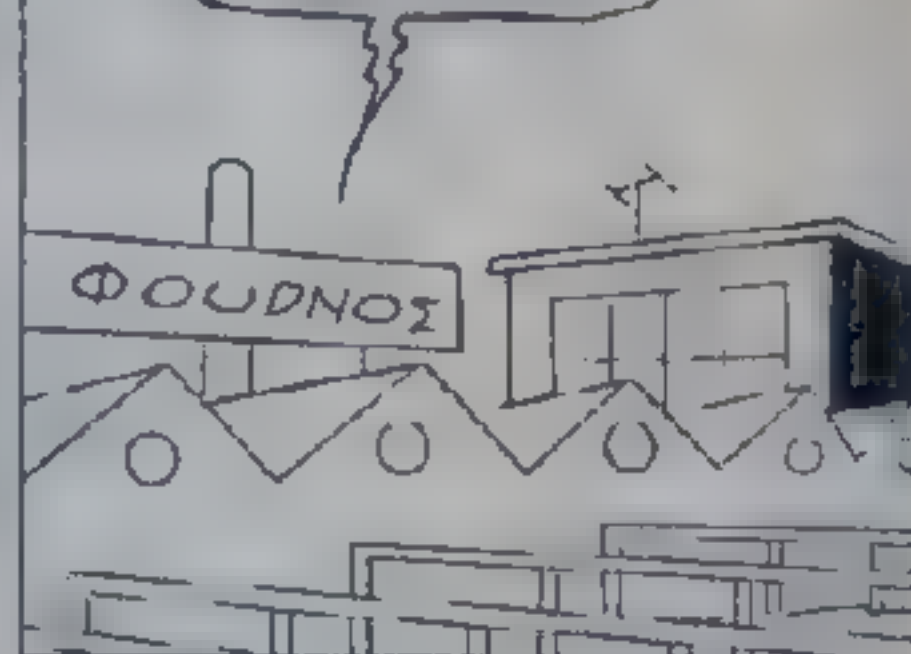
ΖΗΤΩ! ΕΤΣΙ ΘΑ
ΠΑΜΕ ΕΚΔΡΟΜΗ

... ΕΝΕΣ ΕΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕ-
ΜΟΣ, ΘΑ ΔΙΑΛΥΣΕΙ ΤΑ
ΣΥΝΝΕΦΑ ΚΙ' Ο ΗΛΙΟΣ
ΘΑ ΛΕΜΕΙ ΓΙΑ ΔΥΟ
ΜΕΡΕΣ!

ΖΗΤΩ! ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑ-
ΛΥΤΕΡΟΣ ΚΑΙΡΟΣ!

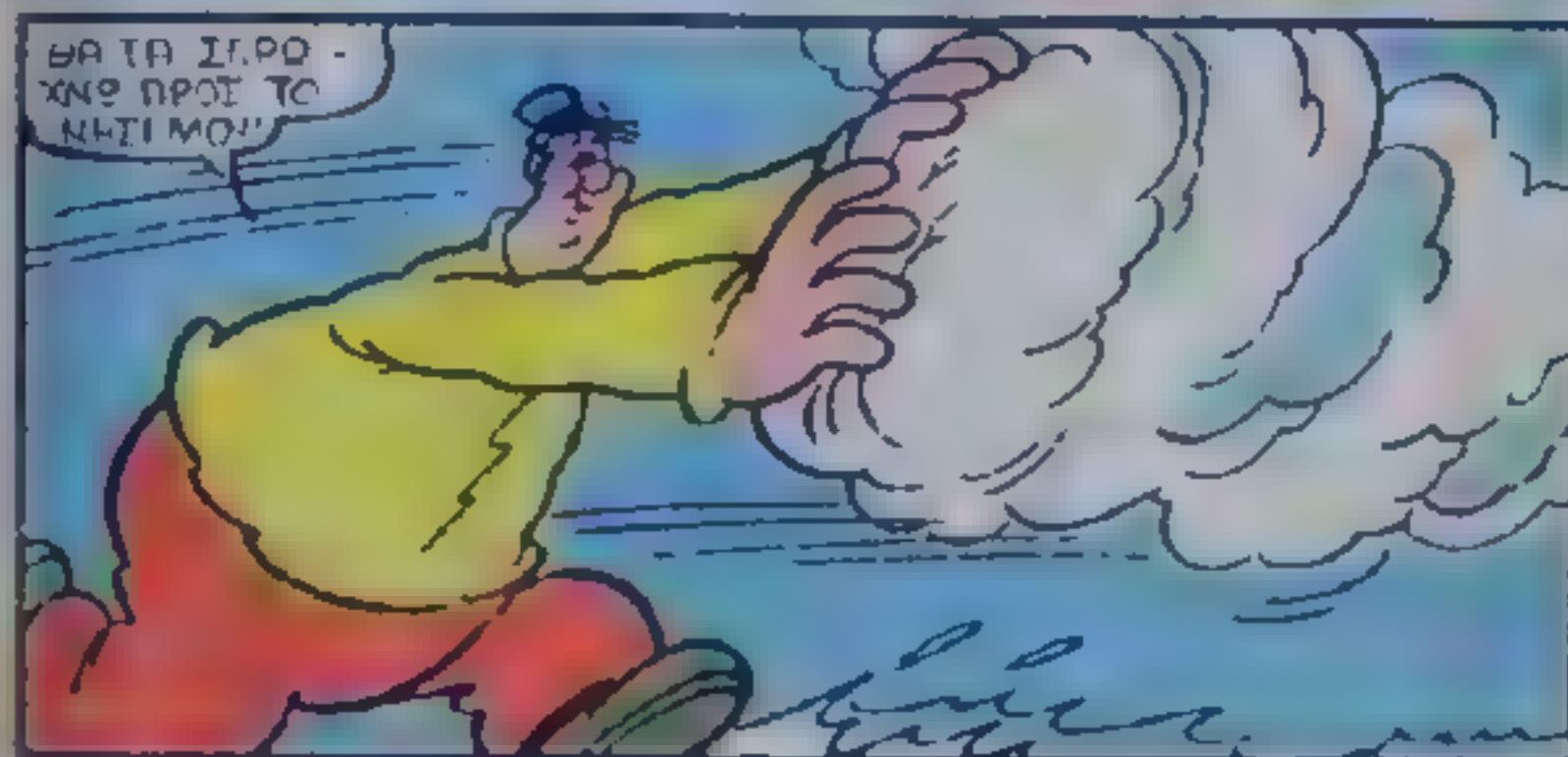
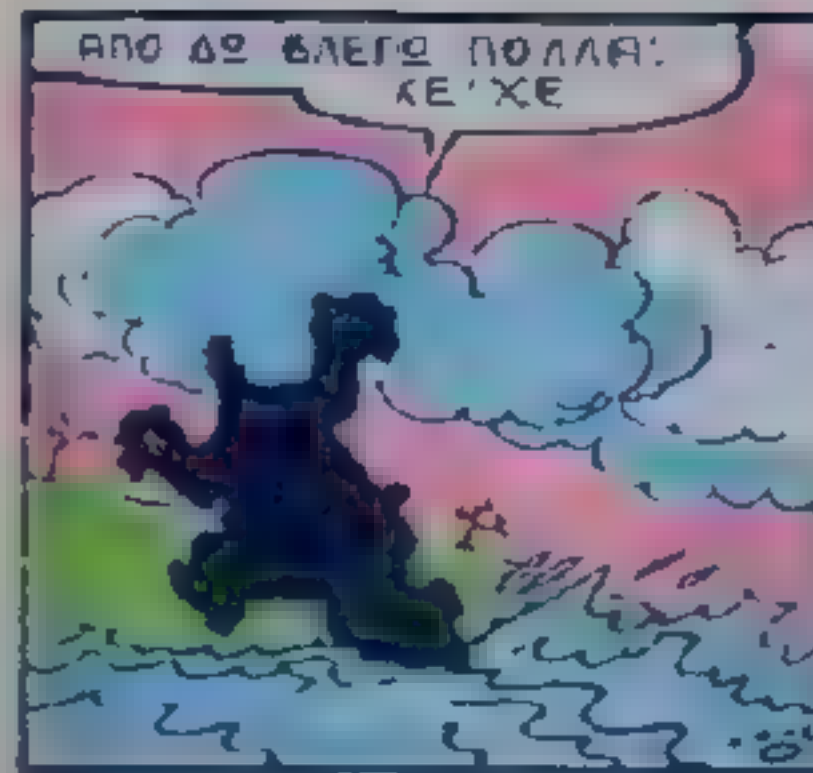
Η ΘΕΡΜΟΚΙ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ
ΚΡΑΤΙΑ ΘΑ ΑΡΧΙΣΕΙ
ΚΥΜΑΝΘΕΙ ΜΑ ΒΕΛΛΑ ΤΙΣ
ΙΤΟΥΣ ΤΣ ΜΑΙΤΡΕΙ ΚΑΙ ΤΑ
ΒΑΘΜΟΥΣ ΠΙΘΑΡΙΑ ΑΠ' ΤΟ
ΦΟΥΔΝΟ!

ΧΕ ΧΕ! ΙΙΟΣ ΝΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗ-
ΣΕΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΖΙ' ΟΡΓΕΜΑ!

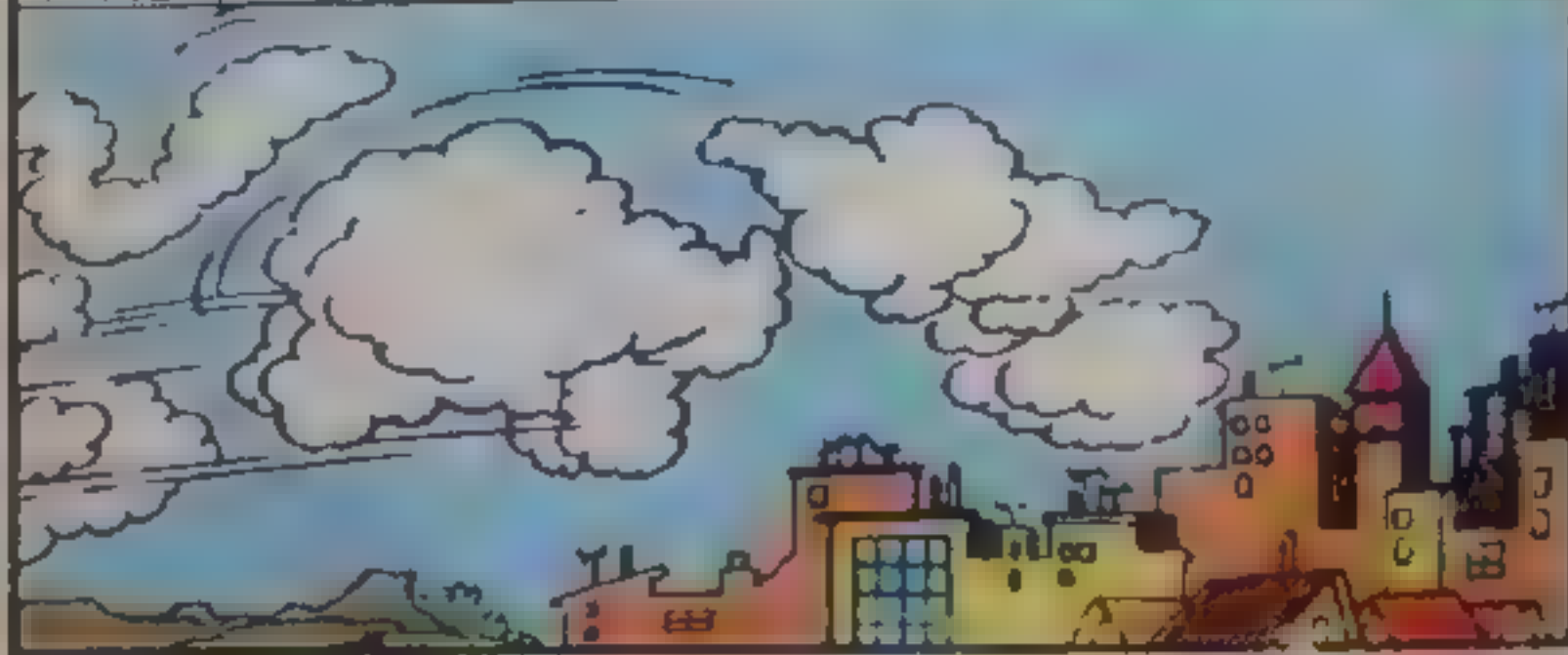
ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΝΕΑ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΔΑ
ΤΟΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙ-
ΟΧΕΣ!

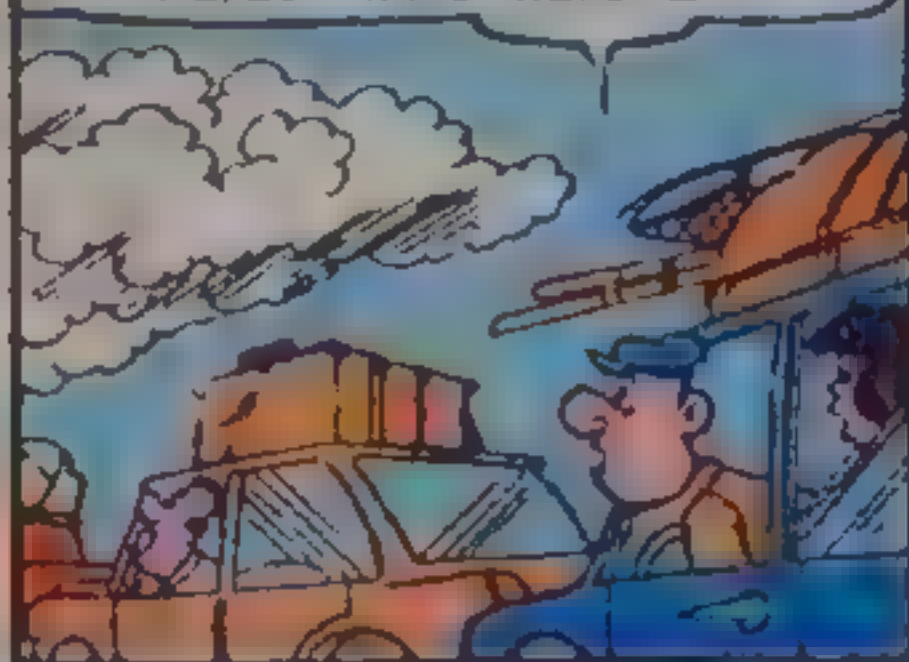

ΜΑΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΣΚΕΤΑΖΟΥΝ ΤΗ ΙΔΙΑ ΚΑ' ΙΣΗ -
ΜΑΤΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΤΕΙΧΟΣ

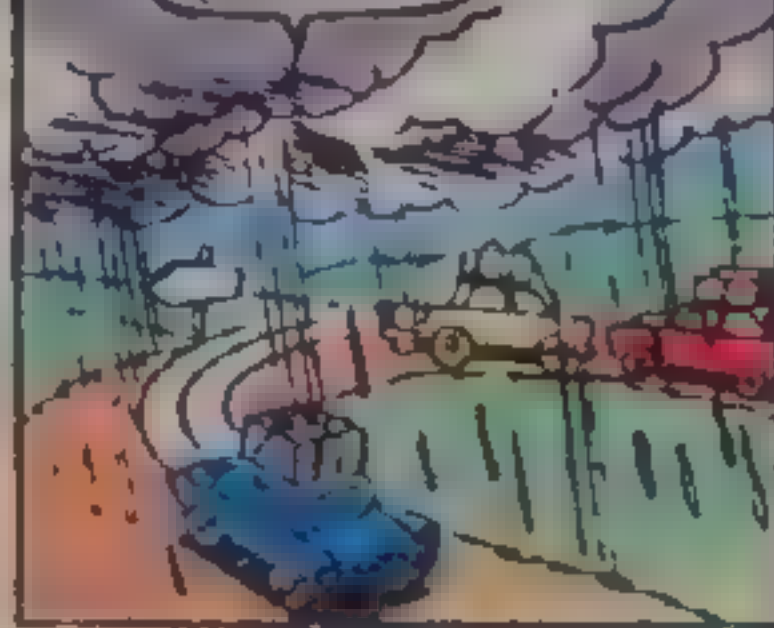
ΟΥΑΝ ΣΥΝΝΕΦΑ' Ο ΜΕΤΕΩΡΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΜΑΤΙ ΚΟΡΟΙΔΕΩΣΕ

ΣΕ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ, ΑΡΧΙ-
ΖΟΥΝ ΑΙΤΡΑΓΕΙΣ ΚΑΙ
ΒΡΟΝΤΕΣ

ΔΡΟΜΟ ΓΥΡΙΖΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΠΡΙΝ ΠΑΡΕ ΔΥΜΕΤΗ
ΒΡΟΧΗ

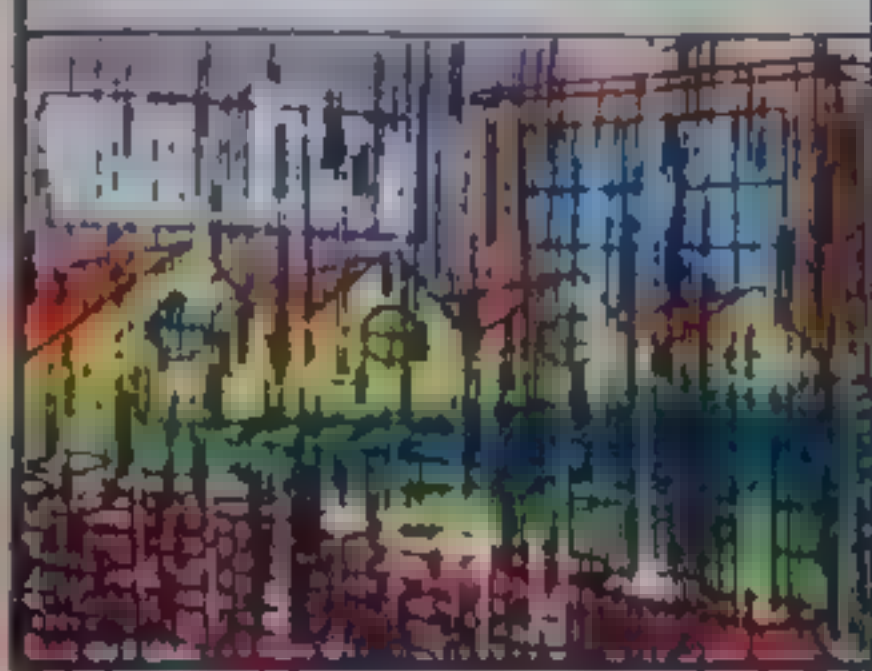

ΑΜΕΣΕΙ ΣΙ ΑΛΛΟΙ ΟΔΗΓΟΙ
ΚΑΝΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ.

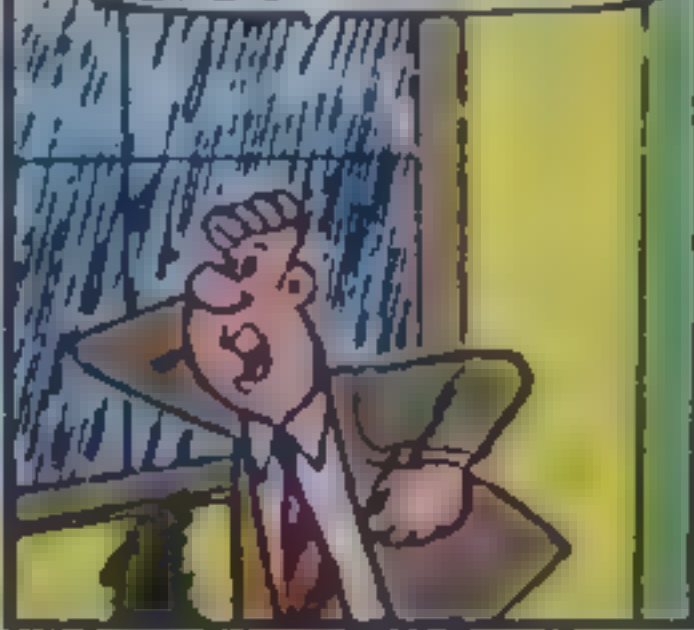
ΟΥΑΝ ΒΡΕΧΕΙ ΠΟΛΥ

Η ΙΔΙΑ ΒΡΟΧΗ ΓΕΣΤΕΙ ΚΑΙ ΤΑ
ΚΕΡΑΜΙΚΑ ΠΟΥ ΣΤΕΓΝΩΝΑΝ

ΑΧ, Ο ΑΜΟΡΟΣ! ΠΑΕΙ
ΧΑΜΕΝΗ ΜΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑ -
ΔΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑ'

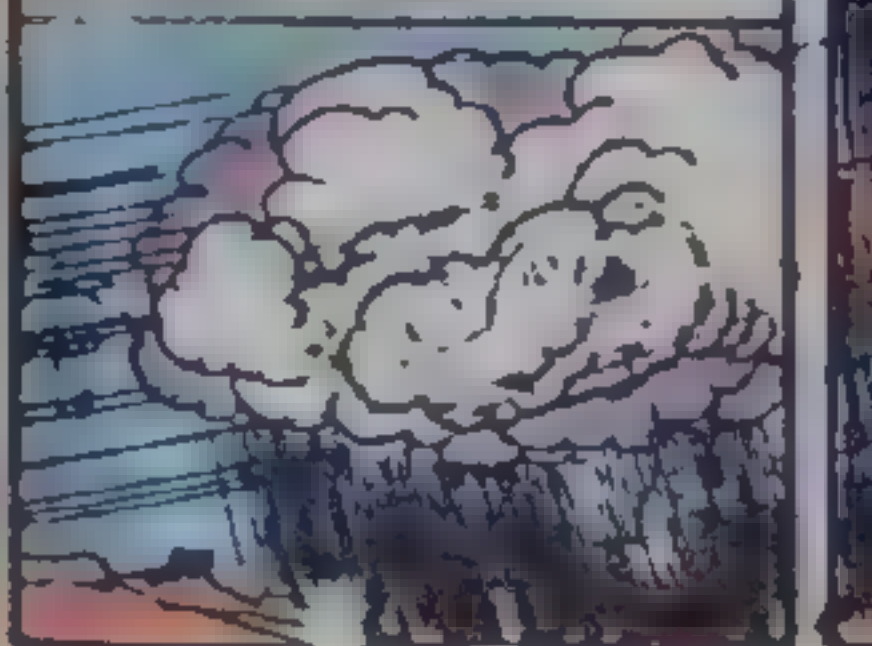
Α ΒΡΟΧΗ ΓΕΣΤΕΙ ΧΩ ΑΛΛΟΥ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΤΗ ΘΕΛΟΥΝ.
ΑΧ! ΕΓΩ ΠΕΡΜΕΝΑ
ΝΑΙΟ

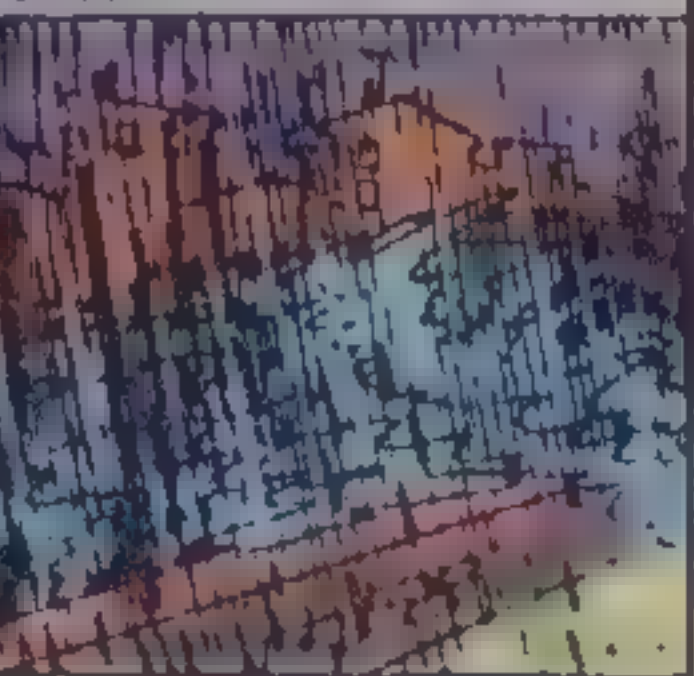
ΚΙ' ΑΛΛΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΠΟΥ
ΑΦΗΝΕΙ Ο ΓΚΡ-ΣΙΝΟ ΠΗΓΑΙ-
ΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΠΟΛΗ

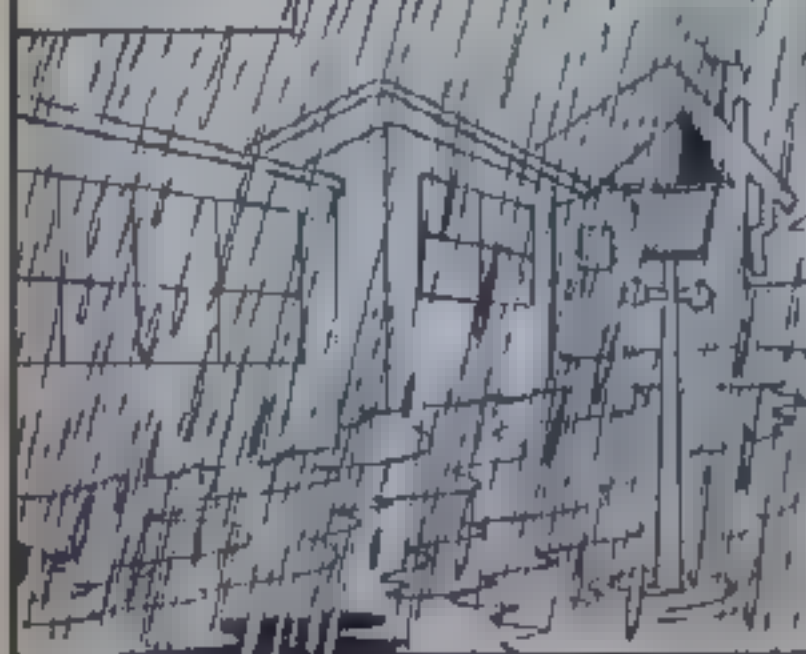
... ΚΡΙ ΔΗΜΟΧΡΕΥΣ ΚΑΤΑΡ
ΡΑΧΤΡΑΔΕΙΣ ΒΡΟΧΕΣ

ΠΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΟΥΝ ΤΟ
ΡΟΤΑΜΙ

ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΛΗ Η ΠΟΛΗ ΕΧΕΙ ΠΛΗΜ-
ΜΥΡ. ΣΕΙ

ΣΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ
ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΛΑΜΒΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΟΡΛΙΔΙ ΚΙ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΝΟΜΟΝΙΑ

ΤΟΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟ ΤΟΝ
ΠΡΕΛΛΑΙΝΟΥΝ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩ-
ΝΗΜΑΤΑ

ΟΥΛΩ' ΕΧΕ-
ΤΕ ΔΙΚΙΟ' ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕ-
ΝΑ ΤΕΤΟ ΠΡΑΓΜΑ

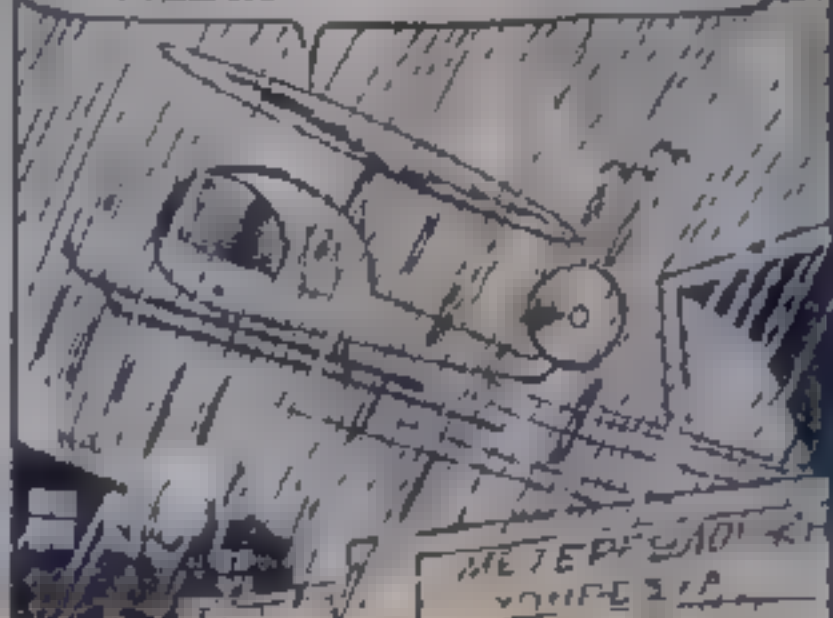
ΑΧ! ΒΑΧ! Η ΦΩΜΗ ΜΟΥ ΣΑ ΜΑΓΟΥ
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΕ
ΠΡΟΣ ΧΑΜΕΝΟΣ'

ΠΑΝΤΟΣ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΚΑΛΟΙΟ ΜΥ-
ΣΤΗΡΙΟ ΟΙΣ ΑΝ' ΟΛ' ΑΥΤΑ
ΕΤΟΙΜΑΙΤΕ ΕΝΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕ-
ΡΟ 'ΘΑ ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΕΠΙΒΕΟΡΗΣΗ'

ΑΥΤΕΙ ΟΙ ΚΑΡΙΚΕΙ ΣΥΝΘΗΚΕΙ
ΜΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΣΕ-
ΝΕΣ...

ΚΟΙΤΑΣΤΕ Κ. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΕ
ΔΕΝ ΕΥΘ ΤΑΧΑΔΕΙ ΣΥΝΗΘΟ
ΣΕ ΤΕΤΟΥ ΣΥΝΗΜΑ'

ΝΑ ΚΙ ΒΑΛΩ' ΤΙ ΣΗΜΑ.
ΝΕΙ ΑΥΤΟΣ

ΚΕ
ΧΕ ΚΟΙΤΑΣΤΕ ΤΙ ΚΑΝΕΙ
Ο ΓΚΡΙΣΙΝΟ...

ΕΙ. ΓΚΡΙΣΙΝΟ' ΠΟΣ
ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΤΟΤΑ ΣΥΝ-
ΗΘΑ ΠΑΝΘΑΡ' ΤΟ
ΝΗΣΙ ΣΟΥ

ΤΑ ΜΑΖΕΩΑ ΤΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΣΕ
ΚΑΙ ΝΑ...

ΝΑ ΠΑΙ ΑΜΕΙΩΣΙ ΤΑ
ΣΥΝΗΘΑ ΠΙΣΩ ΕΚΕΙ ΠΟΥ
ΤΑ ΒΡΗΚΕΙ'

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΠΑΪ

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ καί τὰ άτυχήματα

Μερικές
πρώτες
βιήθειες
άπαισιότητας
για να
τ' αντιμετώπισετε

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ είναι η πιο κο-
ρυμμένη έπαιση του χρό-
νου αλλά ένα μικρό έπεισόδι-
ο, ένα μικρό άτυχημα, μπορεί να
τις καταστρέψει. Πώς θ' αποφεύ-
γετε αυτόν τον κίνδυνο; Τί
θδ κάνετε παραδειγματος χά-
ριν, αν έχετε ένα δικό σας να
σπιάζεται αναισθητός στο έ-
δαφος; Είναι πολλά τὰ «γ.φ-
τροσόφια», που συνιστούν οι ά-
νευθινο. Μπορεί να σας πουν
να το δώσετε να πιή ένα «τα-
νυτικό» οινόπνευμαδες πο-
τό ή να τον άνασκώσετε και
να τον κρατήσετε σε καθιστή
θέση.

Μη τους άκούτε. Μπροστά σ'
ένα πρόσωπο που έκασε τις ά-
σθήσεις του, δεδαιωθήτε πρώ-
τα - πρώτα αν πρόκειται για ά-
πλή ήπιοθμία ή για συγκοπή.
'Η λιποθυμία αντίστοιχεί σε έ-
πιθρόδυνο, της κυκλοφορίας
του αίματος στις έγκεφαλικές
άρτηρες. Τά συμπτώματά της,
Πρόσωπο άκρό, σώμα πλάθαρό,
σφυγμός άδύνατος, άναπνοή
έπφανεσκή και έλαφρή. 'Η
συγκοπή αντίστοιχεί σε διακο-
πή της λειτουργίας της καρ-
διάς. 'Η άναπνοή τότε σταμα-
τά, ά σφυγμός άπουσιάζει.

Σε περίπτωση λιποθυμίας, ζα-
λώστε το θύμα στο πλευρό -
μέ το κεφάλι, σκυφτό και το
ένα γόνατο λυγισμένο. Μη του
δίνετε ποτέ να πιή. Όταν συν-
έλθι, μπορείτε να του δώσετε
ένα έλαφρό καφέ ή τσάι ή ά-
κόμα νερό με άλγη ζάχαρι. Άλ-
λά ποτέ οινόπνευμαδες ποτά.

Κατά την διάρκεια της άναι-
σθησίας του, δώστε του να εί-
σπνευσή άμυγνά ή ζυδι. Ό-
ταν συνέλθι, δέν πρέπει να
σπκωθή άμέσως. Είναι φρόνιμο
να μείνι ζαλμωμένο πέντε
έως δέκα λεπτά. Τρίψτε δσα-
στήρια των θώρακα του στε-
γνά ή με άγο οινόπνευμα.
Στο μεταξύ πρέπει να έχετε
καλέσει τον γιατρό.

Το **δ ι α σ τ ρ ε μ μ ο**
στό έπιπρό του άστρανάλου
είναι ένα πολύ συνήθισμένο ά-
τύχημα των διακοπών. Το θύμα
υποφέρει πολύ και είναι άνι-
κανό να κινήθι. 'Ακίνητο ή-
στε το πληγυμένο μέλος για
ν' άποφυγετε το αίματωμα.

'Αν το θύμα είναι άποκρεωμέ-
νο να περπατήσει, έπιδέστε με
ότι δρῆτε τον αστράγαλό του,
αλλά άστε τον έπιδεσμό, αν
διαπιστώσετε, ότι το οίδημα
(πρήξιμο) μεγαλώνει. 'Απο-
φύγετε το μασάζ. 'Αν το δά-
σπρεια σπκθι στο στήι, υπο-
ρείτε να έπιθώσετε κρούς και
πρέσες στην άσκή και όστε-
ρα ζεστές ή με οινόπνευμα.
Γεμίζονοντας τον γιατρό, έ-
νας έπιδεσμός, που δέν έμφο-
δίζει την κυκλοφορία του αί-
ματος, μπορεί ν' άνασκώσθι
το θύμα, που πρέπει να με-
νι άκίνητο.

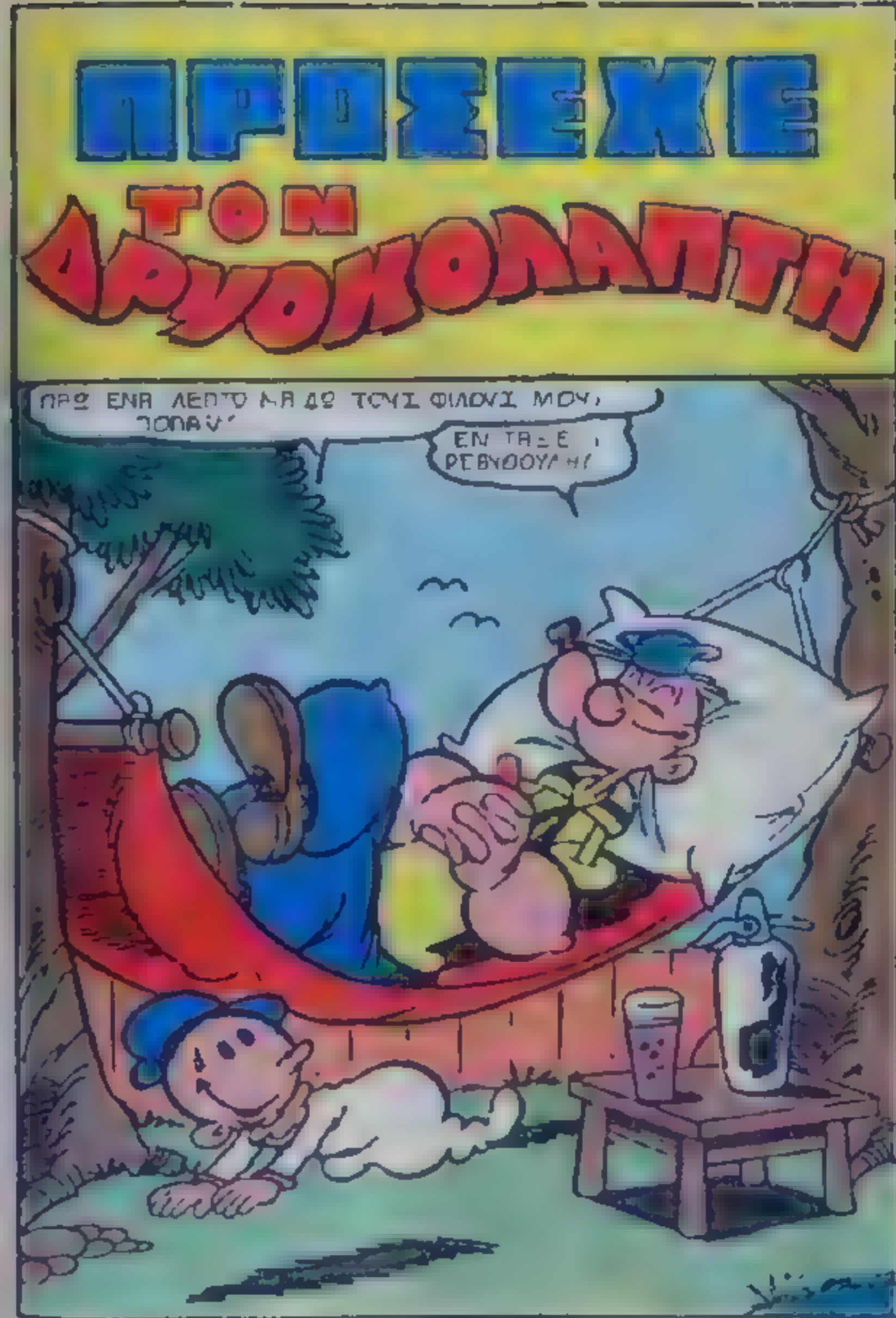
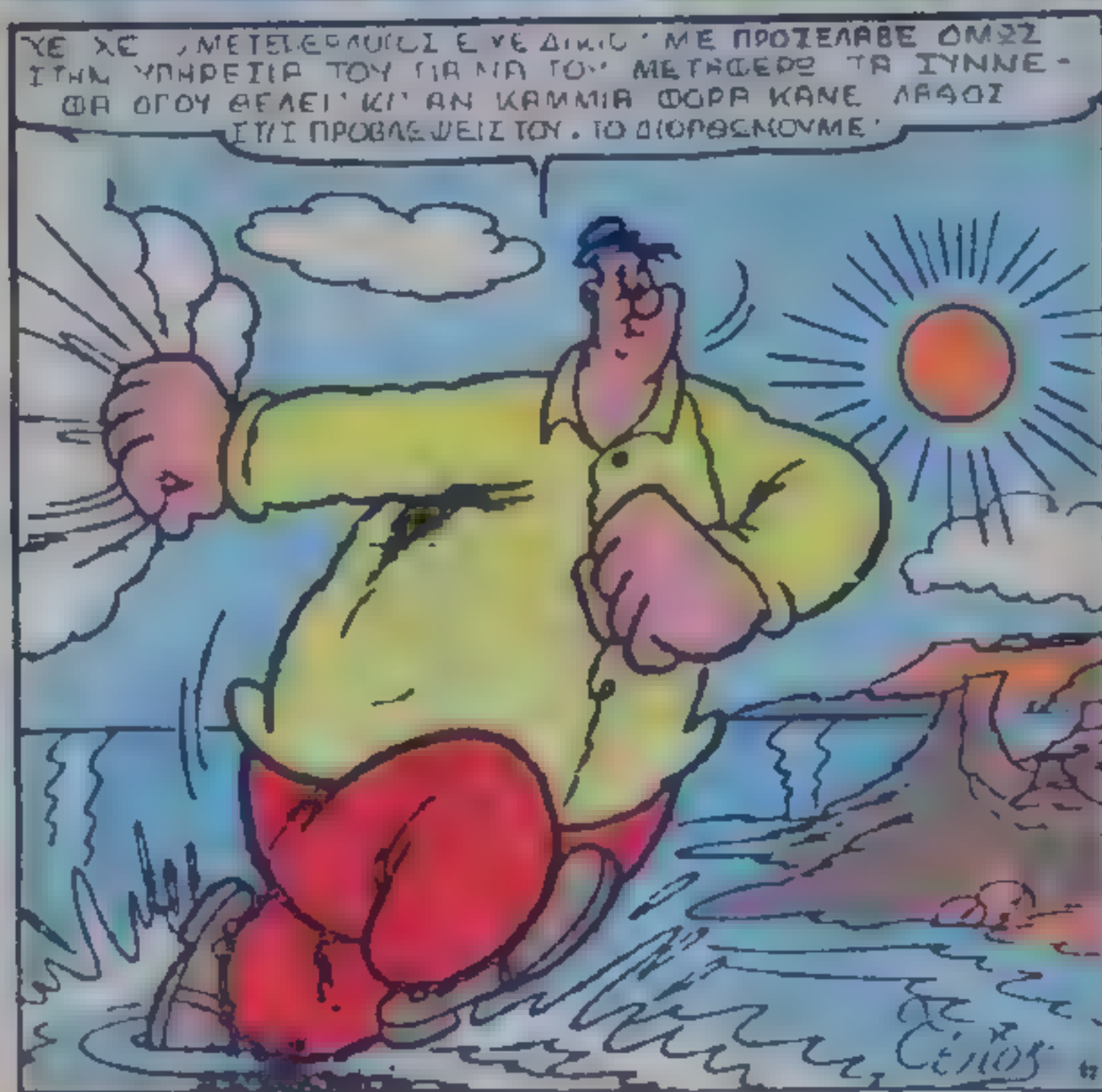

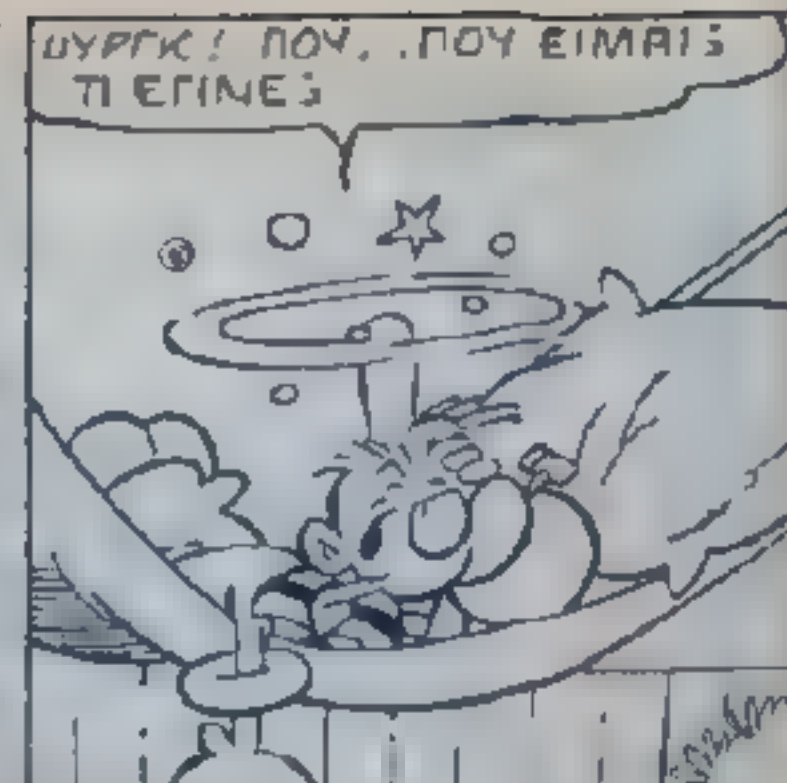
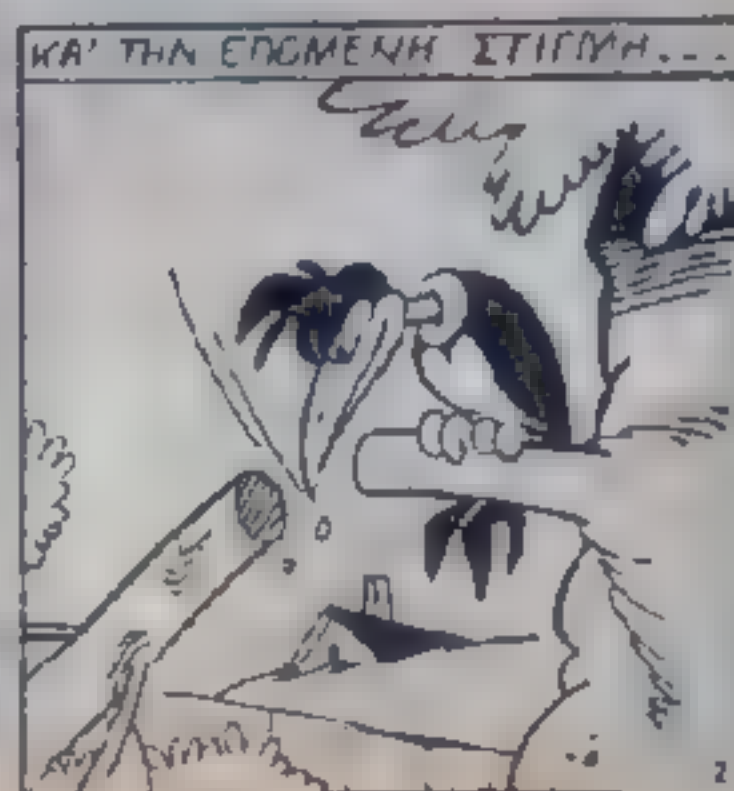
Όποιοδήποτε η λ η ν η
(κόκκιμο) από αίμα από άντικει-
μενο, πρέπει να καθαρίζεται
προσεκτικά. Για να περπατήσει
το θύμα πλύνετε καθαρά
το χέοιό σας. 'Απολυμάνετε
την πληγή με ένα άντισηπτικό
πρόδιον, άτην άνάγκη κρησμο-
ποήστε κλειστό νερό και σε
πουν Μοσαλίας. Μη κρησμο-
ποιήτε θαμράκι, γιατί άφίνει
λεπτές ίνες στην πληγή. Προ-
τιμάτε την άποστε ρυμένη γά-
ζα. Επιδέστε όστερα την πλη-
γή και περμίνετε 48 ώρες για
την πρώτη αλλαγή. Κατά κανό-
να οι πληγές έπουλωνοντο
γρηγορώτερα στην έπαφή με
τον αέρα, αλλά υπάρχει ό κίν-
δυνος της μόλυνσως. 'Αν ή
πληγή έγινε σ' έπαφή με το
έδαφος κι' αν το θύμα δέν έκτι
κάνει άντιπετανικό έμβόλιο
εξοποιήστε τον γιατρό.

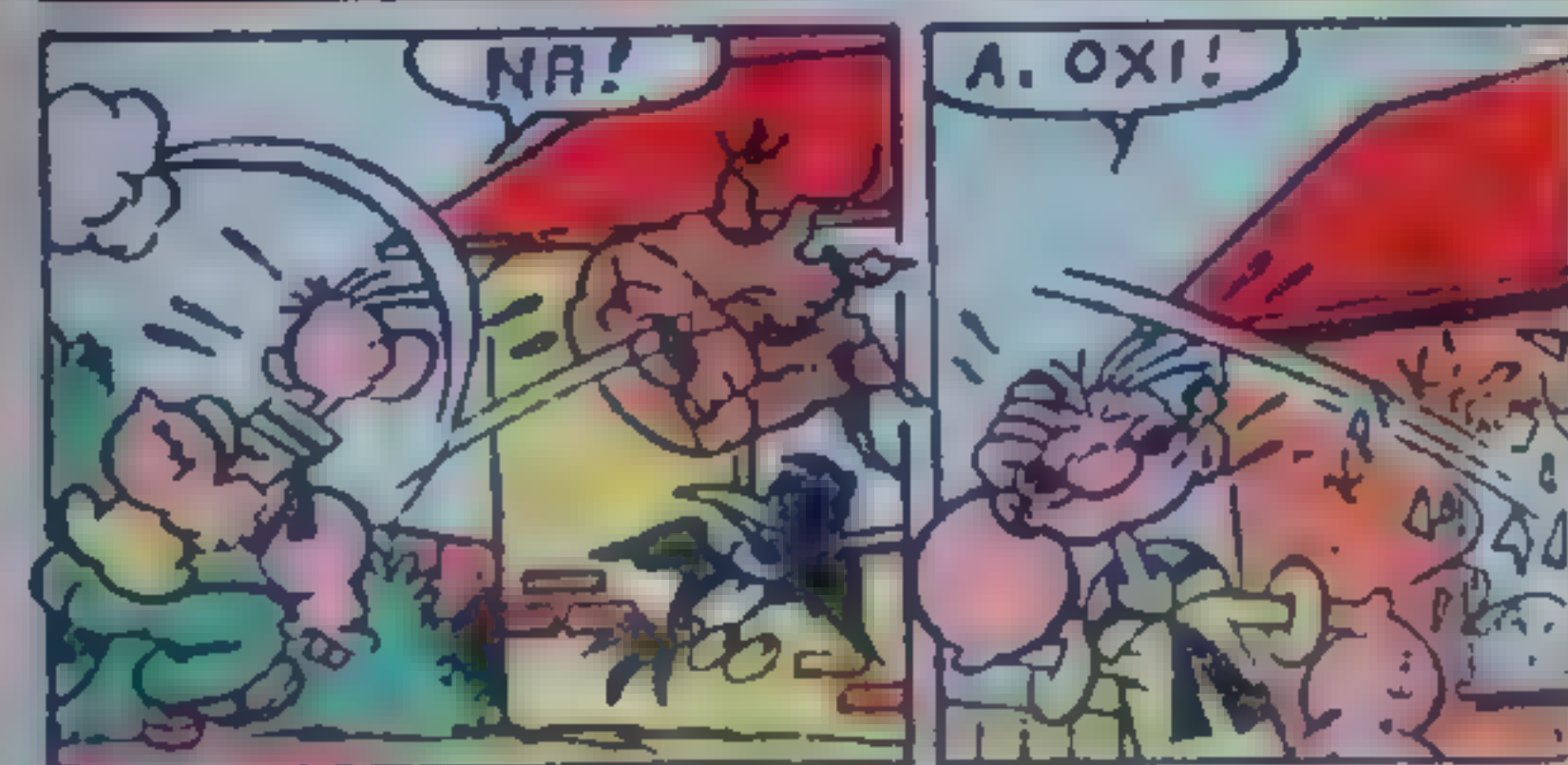
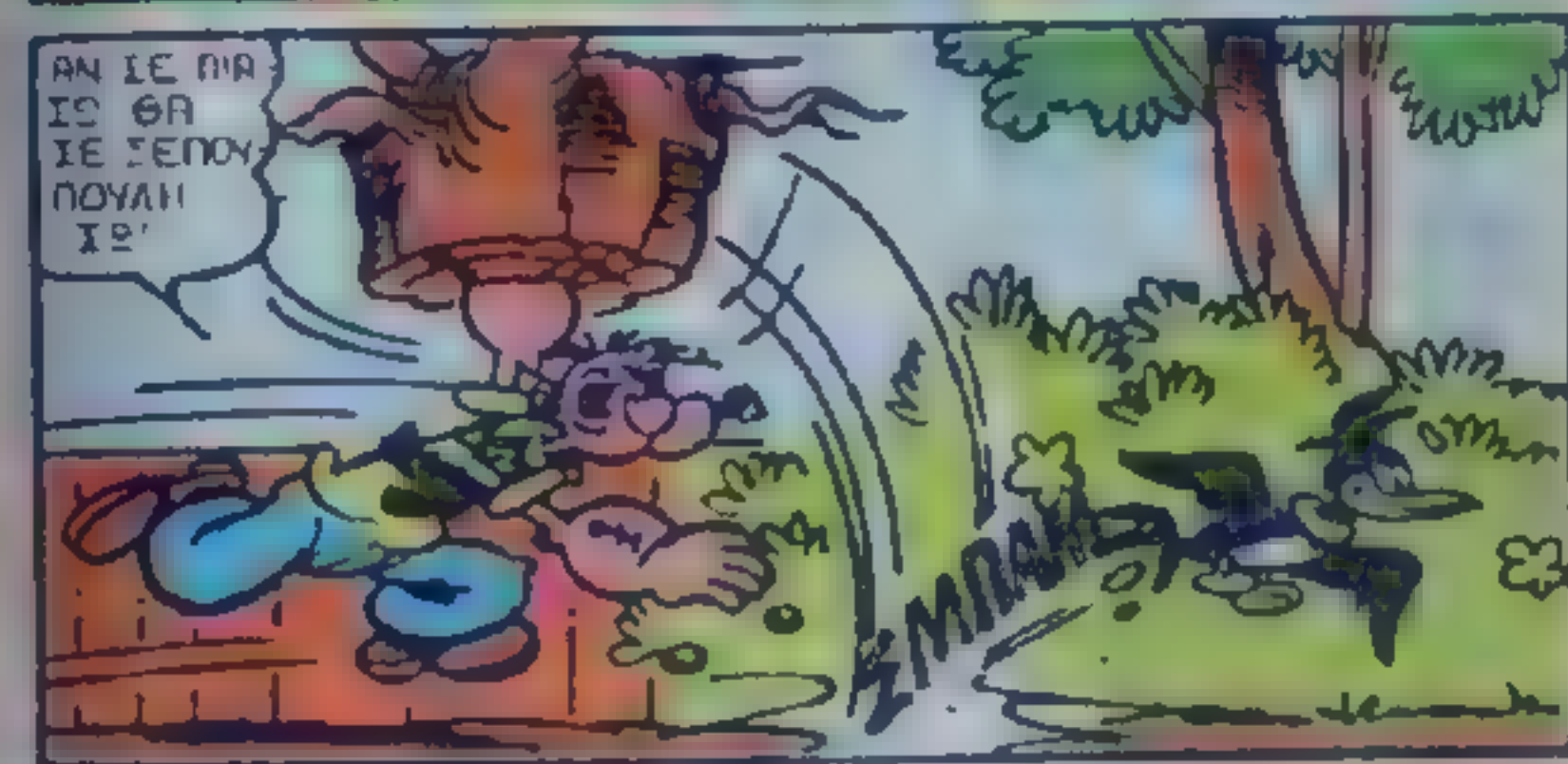
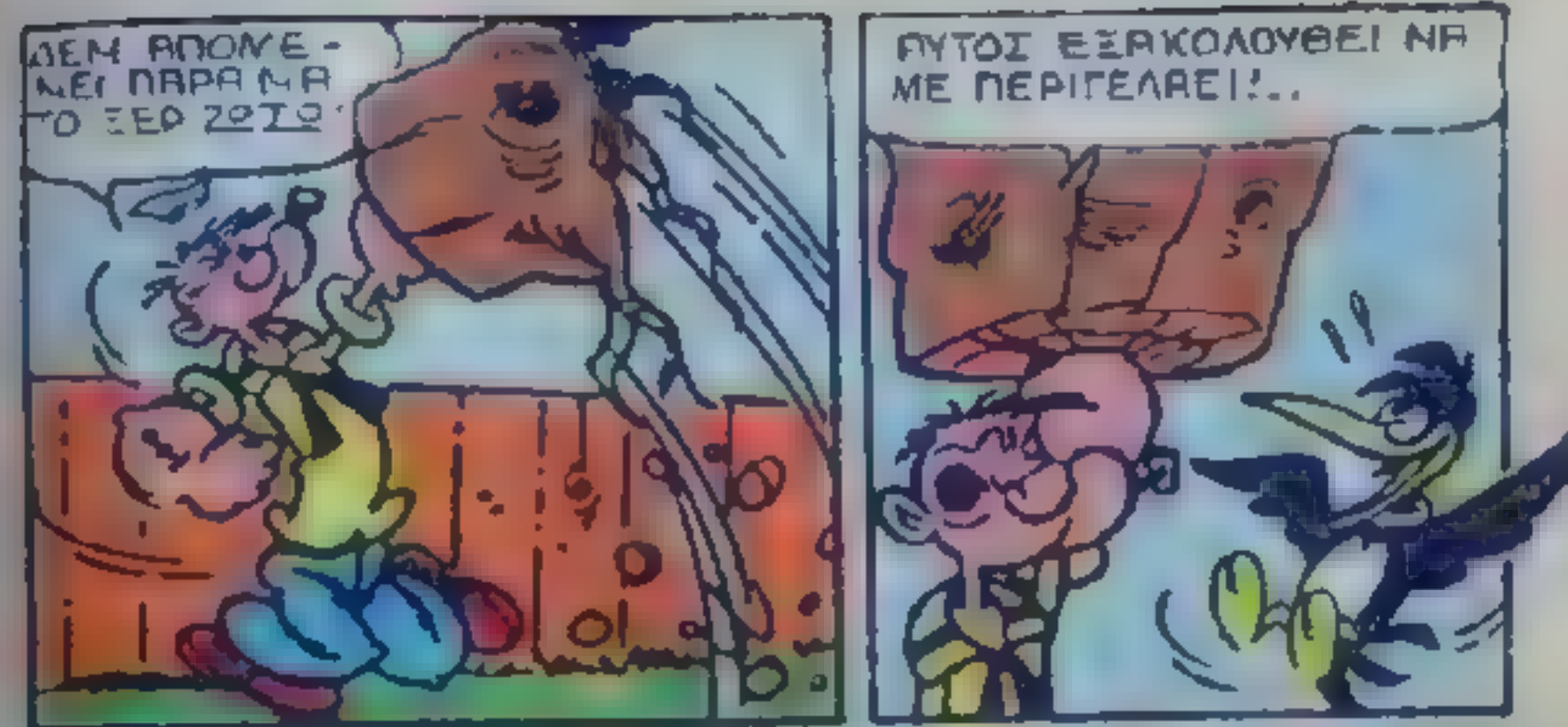
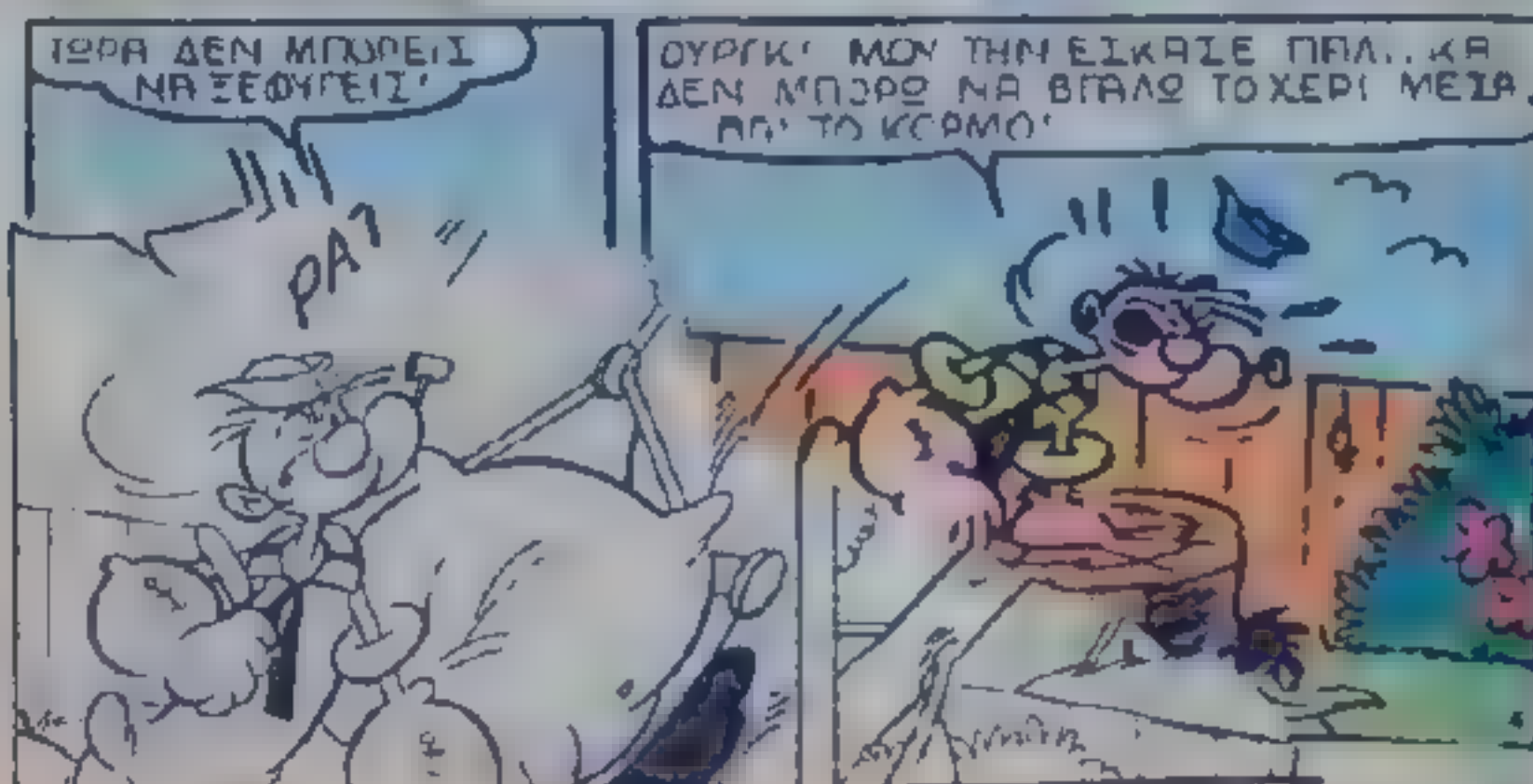
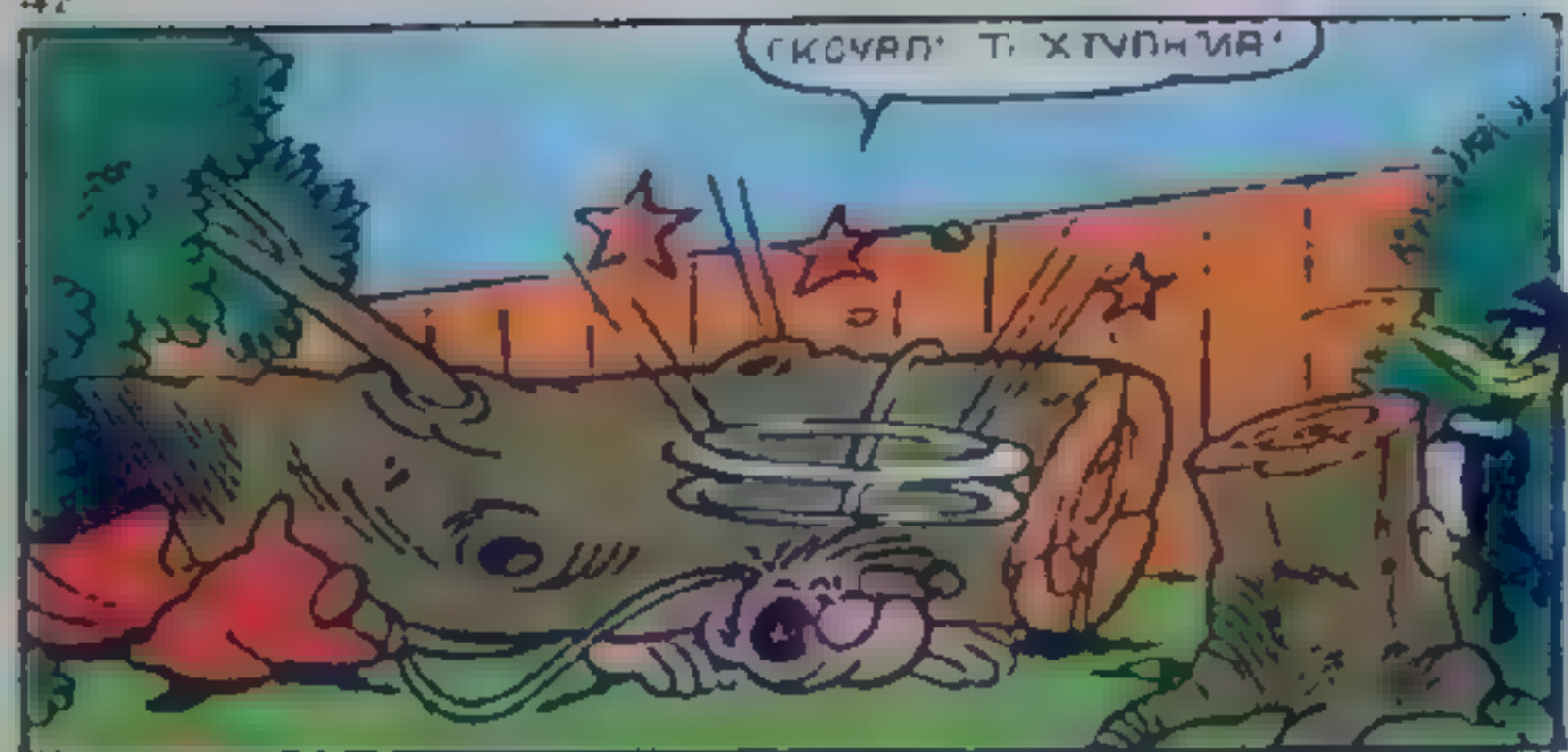
Οι μύλωπες από μιά
πρώι έντυπωσιάζουν λιγώτερο
άπο τις πληγές, αλλά μπορεί
να είναι, περισσότερο έπικιν-
δυνοι. Μη διατάζετε να συμ-
βουλευθήτε τον γιατρό. Το
κτυπημένο μέλος πρήζεται.
Μην έμποδίζετε αυτήν την φυ-
σική αντίδραση με σφακτους έ-
πιδεσμούς. Προτιμάτε -ς ζε-
στές κομπρέσες. Σε περιπτώ-
σι, μελανωματος κρησιμοποιοί-
στε κομπρέσες με φυσιολονί-
κό όρό και καθαρό οινόπνευ-
μα σε ίσες δόσεις. 'Η φλόγω-
σας θα σταματήσει γρήγορα και
δέν θα υπάρξη κίνδυνος μό-
λυνσως.

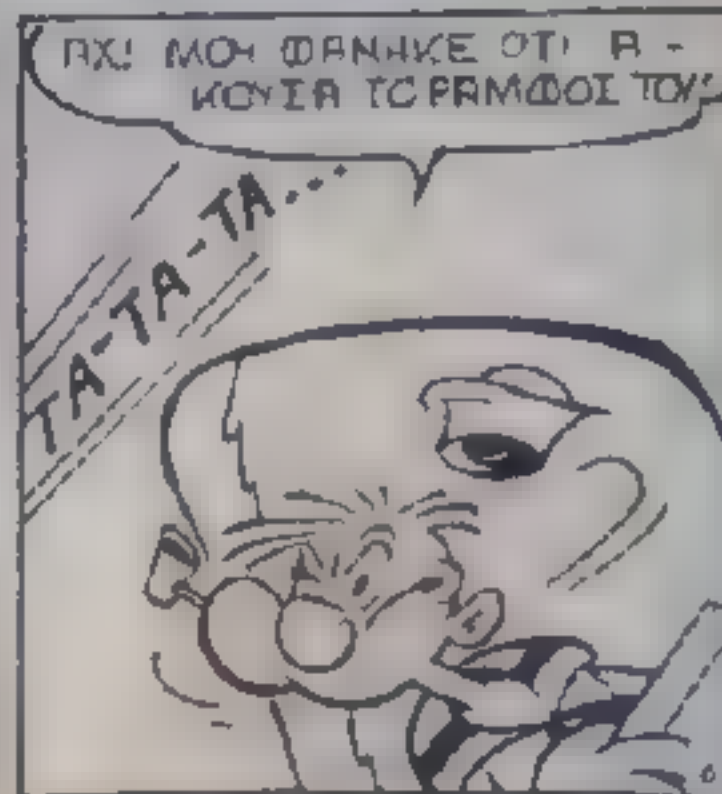
Μά από τις συνέπειες της
πολύωρης «ήλ οθεραπείας»
μπορεί να είναι ή ρ ι ν ο ο-
ρ α γ ί α. Μη ράνετε ποτέ
το κεφάλι, του θυμάτος προς
τά πίσω, γιατί έτσι θα καταπί-
νι άπλουσάτα το αίμα και ή
ριναρραγία θα συνεχίζεται,
περνώντας άπορήρητη. 'Αν-
τιθέτως το θύμα, καθισμένο ή
πεσμένο μπρούμυτα στο κρε-
βάι, πρέπει, να σκυδη το κε-
φάλι του μπροστά. Ξεφυώντας
διαδοκικά με κάθε ρουθούνι,
θα δγάλη το θρόμβο πρόνυμα
που μπορεί να σταματήσει άμέ-
σως την αιμορραγία. 'Όστερα
ζητήστε του να πιέσει έπι δέ-
κα λεπτά τη μυτη του με τον
δεκτη και τον άντικειρα. 'Αν
ή αιμορραγία συνεχίζεται,
πρέπει να φράξετε τη μυτη
του με ένα ταμπόν, ποτισμέ-
νο με σφαιστατικό. 'Αλλά αυ-
τό είναι μάλλον δουλειά του
γιατρού, που πρέπει να είδε-
ποιήθι άπωδότητε, γιατί δέν
ξέρουμε ποιές μπορεί να είναι
οι συνέπειες μίδς ρινορραγίας.

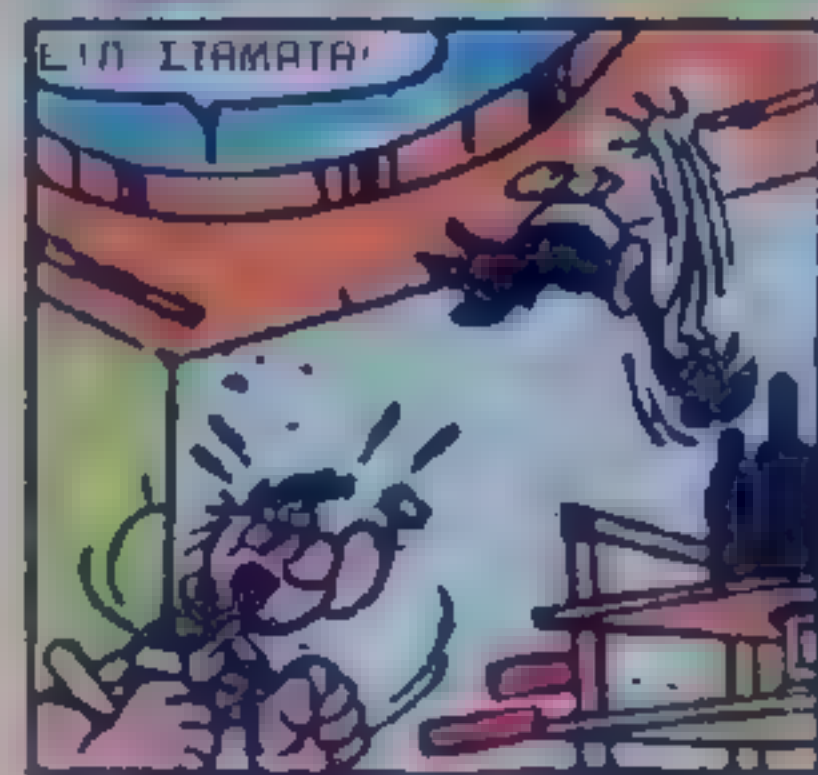
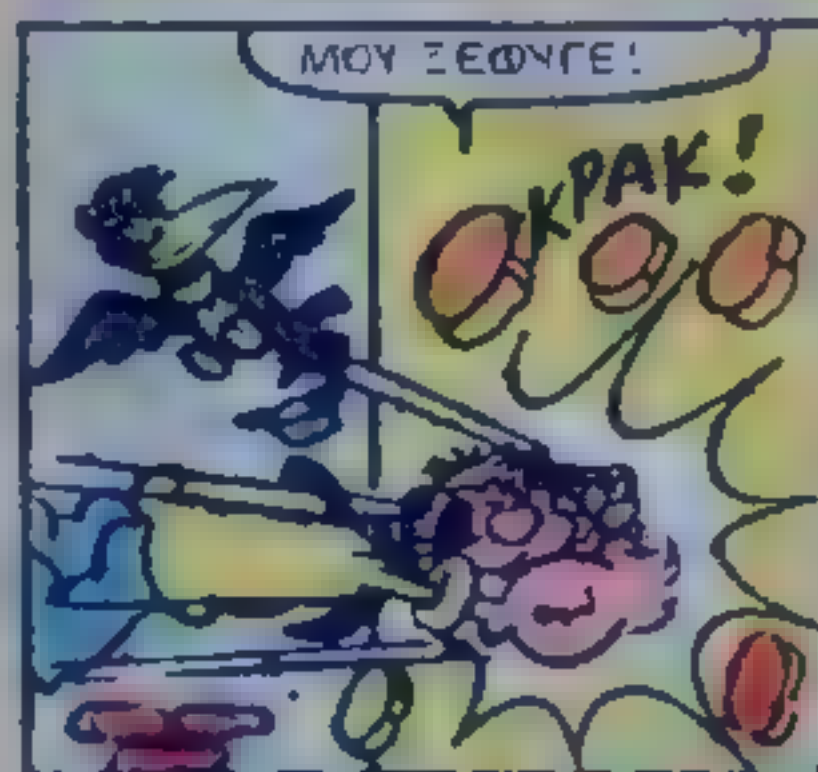
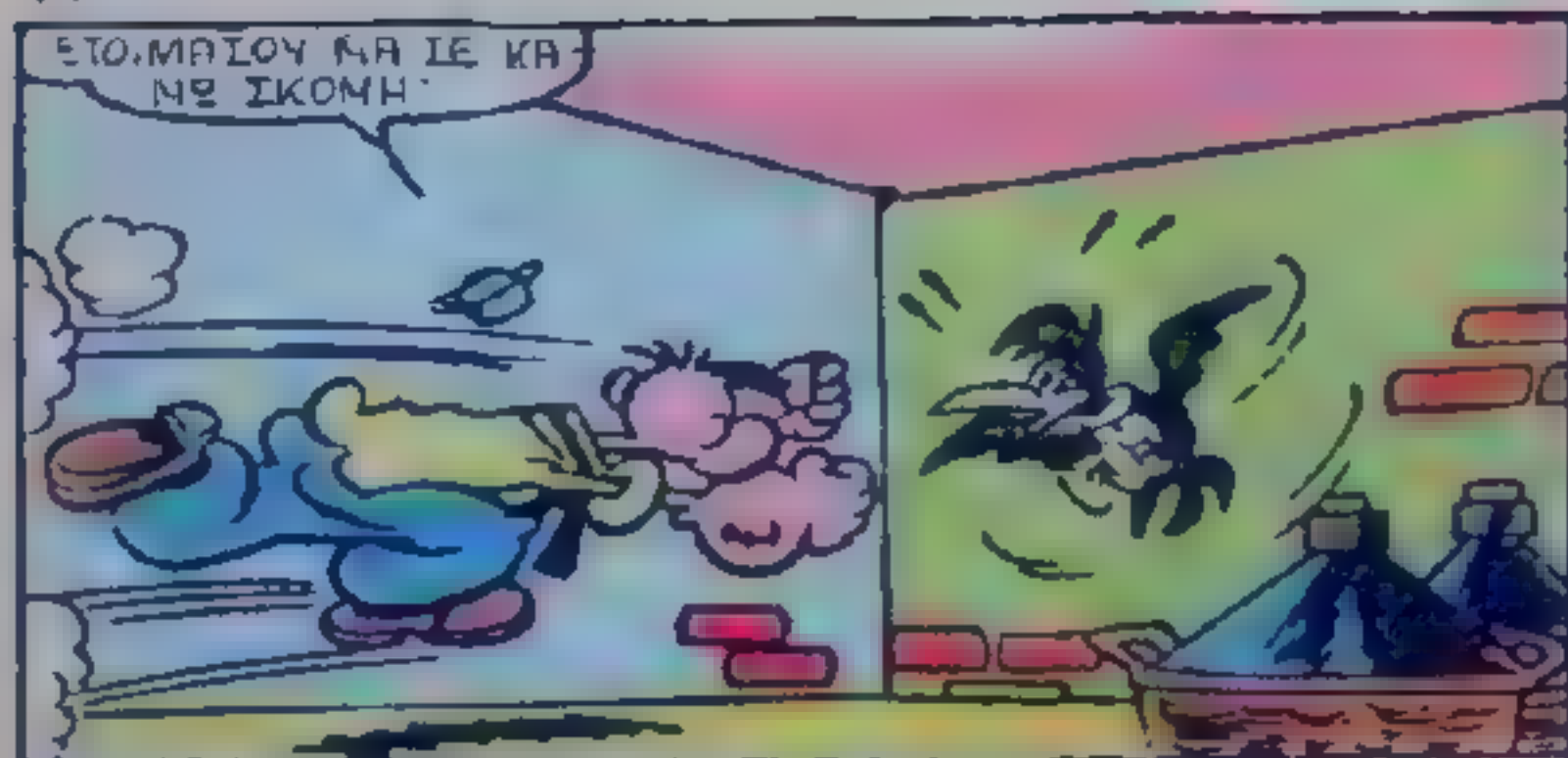
Και δυά λόγια, για τους κο-
λυμβήτες, «Όσο κι' αν
έχουν εξοικειωθεί με τη θάλασ-
σα δέν πρέπει ποτέ να λησμο-
νούν, ότι οι συχνές βουτιές
είναι έπικίνδυνες. Κατά την
κατάδυσι ό κολυμβητής αισθά-
νεται, άνετα, γιατί ό ένκεφα-
λος του έχει τροφοδοτηθι με
αίμα και όξυγόνο. 'Όταν άνα-
δυεται, όμως, το όξυγόνο έ-
λαττωνεται, το άνθρακικό όξύ
αύξάνεται, ή άρτηριακή πίε-
σις άνέρχεται και ό ένκεφα-
λος τροφοδοτείται με λιγυτε-
ρα αίμα. Κοντά στην έπιφά-
νεια, έρχεται ή άσφυξία. Το
θύμα έχει πιή νερό ή ή γλυκ-
τίδα του έχει μπλοκάρε την
άναπνοή. Τίποτα δέν μπορεί
να γνι έπι τόπου. 'Αν άλλοι
καλ κωπτες δγάλουν άμέσως
το θύμα στην άκτή και έφαρ-
μάσουν την τεχνητή άναπνοή,
οι πιθανόττες σωτηρίας είναι
95%. Πέντε λεπτά άργότερα, οι
πιθανόττες σωτηρίας έχουν
έκμηδενισθι. 'Αλλά το φρόνι-
μώτερο είναι ν' άποφενωννται
οι συχνές βουτιές.

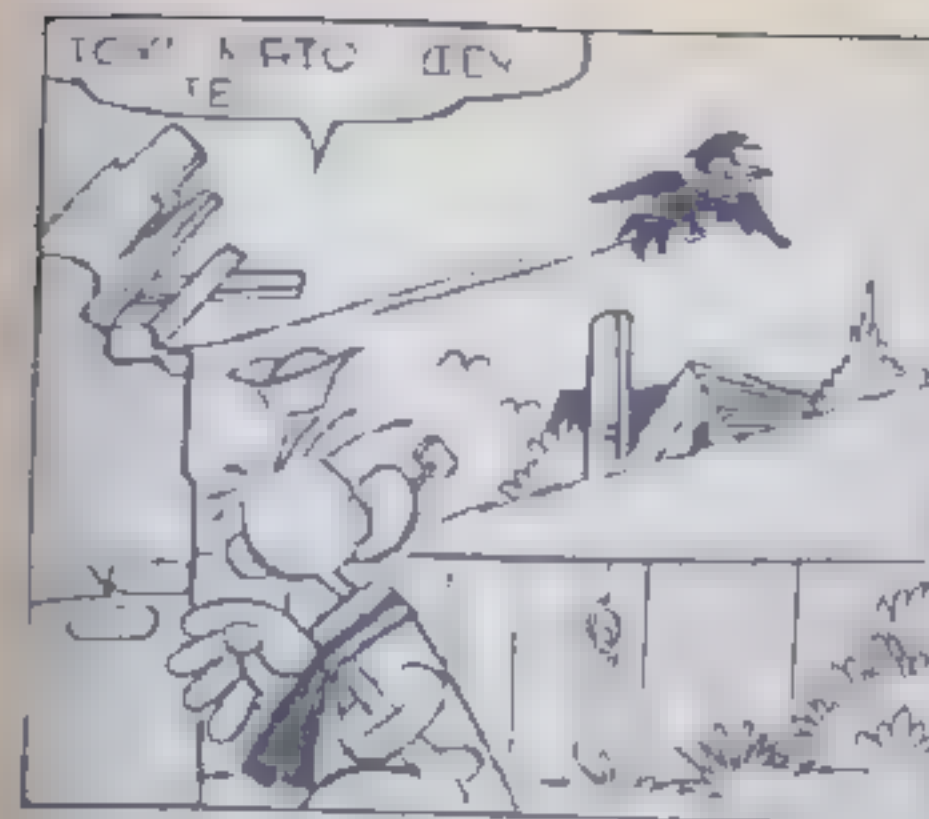
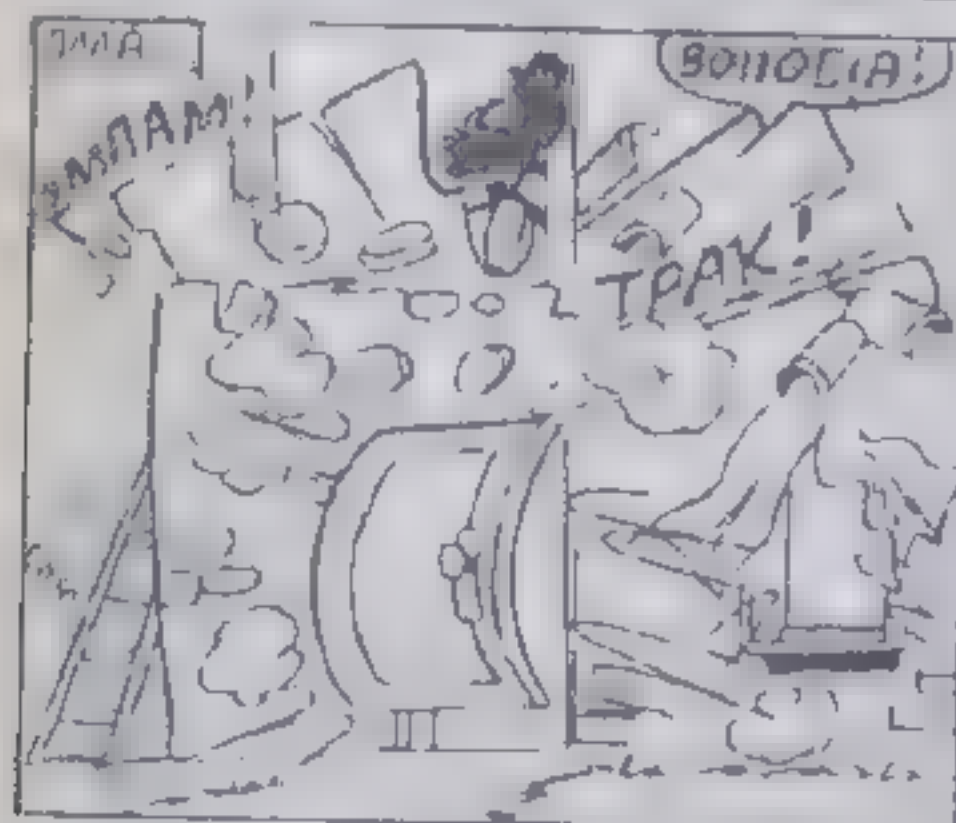
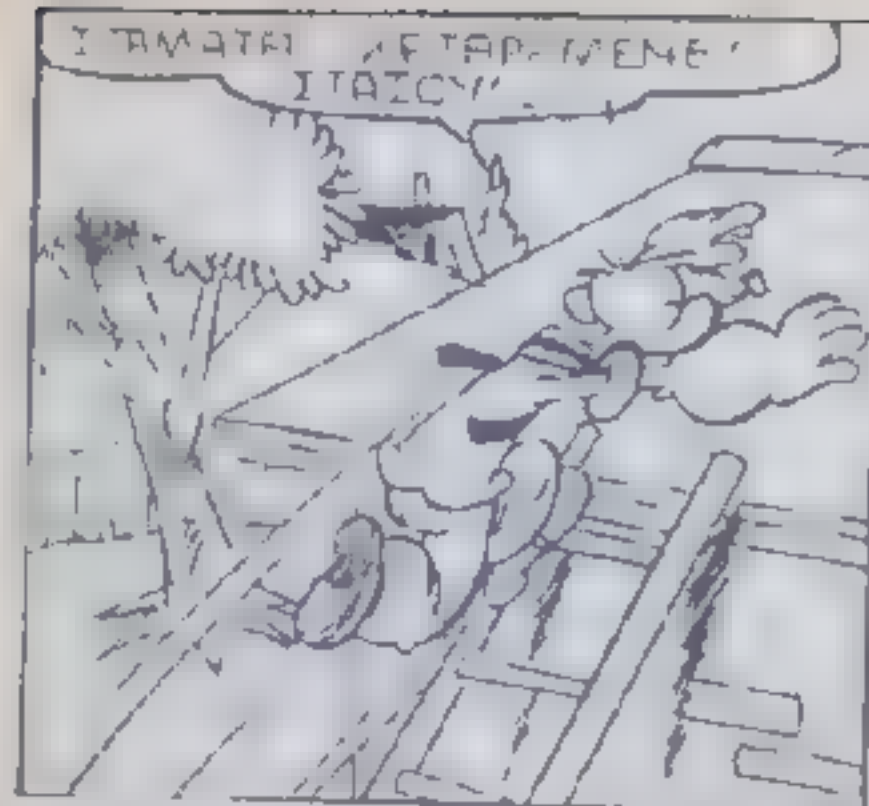

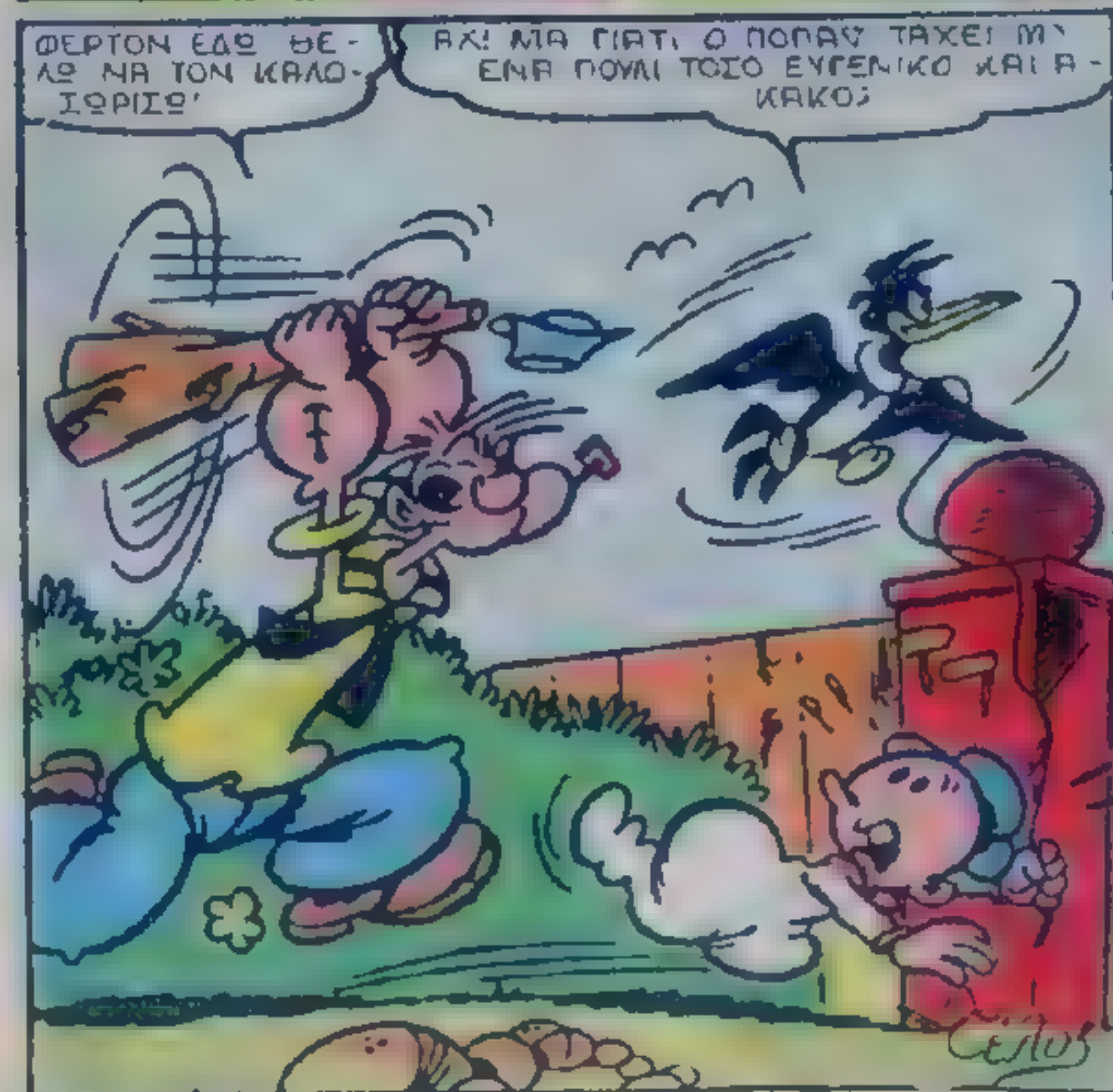
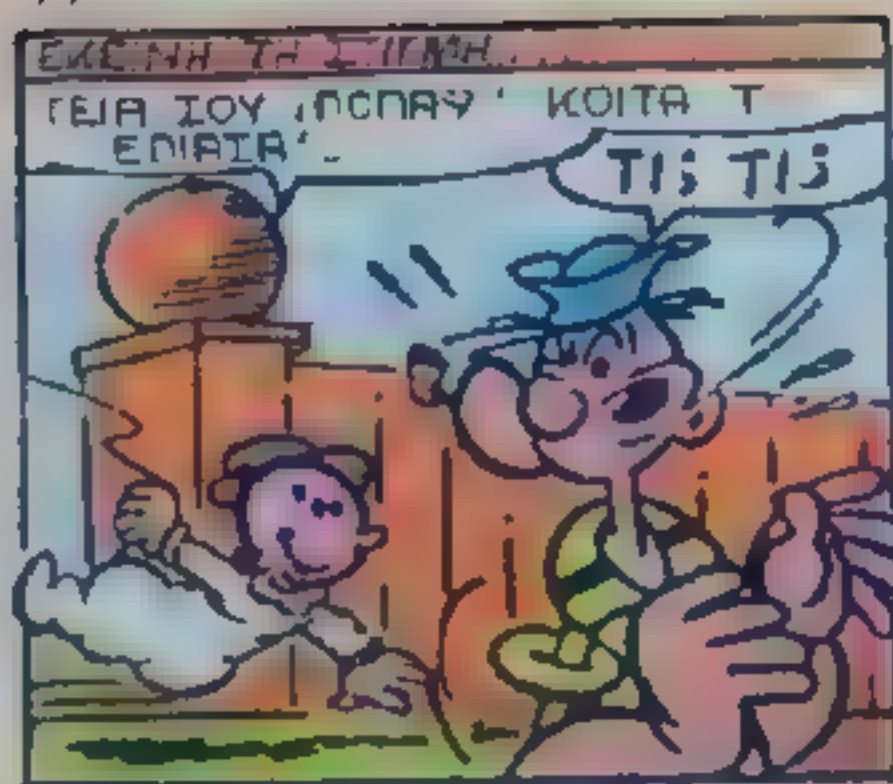

ΤΟ ΦΑΣΟΛΙ ΤΟ ΑΧΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΒΟΥΝΟ

ΜΙΑ φορά κι' ένα και-
ρό, ζούσε μιὰ γριά-
λα θεόπτωχη. Ψωμί
δέν είχε νά φάει. Τῆς εἶχαν
ἀπομείνει μόνο λίγα φασόλια.
Λέει :

— Δὲν ἀνάβω λίγη φωτί-
τοα, νὰ δάλω στὸ τσουκάλι
μιὰ φουχτίτοα φασόλια, νὰ
τά θράσω;

Ἀνάβει τὴ φωτιά, βάζει
τὴ σιδερωστά τὸ πῆλινο
τσουκάλι μὲ νερό, πετάει μέ-
σα μιὰ χουφτίτοα ἄσπρα φα-
σόλια.

Καθὼς ὁμως, ἔτρεμαν τὰ
χερὰ τῆς, ἓνα φασόλι ἔπεσε
ἐξω ἀπὸ τὸ τσουκάλι. Κορο-
πήθησε γιὰ λίγο πάνω στὶς
πλάκες τῆς κουζίνας καὶ ἔ-

πρεσε πάνω σ' ένα άχυρο, που είχε βγει από το άχυρένιο στρώμα της γριούλας.

— Σιγά ντέ! φώναξε το άχυρο στο φασόλι. Μὲ κατατρώμαξες!

— Μὴ φωνάξεις! λέει τὸ φασόλι. Καὶ μὰς ἀκούσει ἡ γριούλα! Γλύτωσα τὸ θράσιμα, ἀλλὰ, ἂν μὲ δεῖ, θὰ μὲ ρίξει πάλι στὸ πουνάλι...

— Καὶ μένα, ἂν μὲ δεῖ, θὰ μὲ ρίξει στὴ φωτιά, γιὰ νὰ μὲ τιμωρήσῃ, γιατί θγήκα ἀπὸ τὸ χιλιεμπαιγμένο στρώμα της. Γι' αὐτό, ἄς μιλάμε σιγανά...

★

Δὲν εἶχαν ὅμως, τελειώσει τὴν κουδέντα τους καὶ ξεφωλίσανε, τρομαγμένοι.

Ἔνα δαυλί, καθὼς καιγόταν στὸ παραγώνι, ἔσκασε κάνοντας «κράααααα» καὶ ἔνα τόσο δά ἀναιμμένο καρδουνάκι πετάχτηκε ἀπὸ τὸ δαυλί καὶ ἔπεσε κοντὰ τους.

— Ὠχ! Θὰ μὰς κάψῃς! φώναξαν τὸ άχυρο καὶ τὸ φασόλι μαζί!

— Ποιοὶ εἴσαστε σῆς πού μοῦ μιλάτε; φώναξε τὸ κάρβουνο καὶ κατασκκίωσε ἀπὸ τὸ κακό του.

— Ἐγὼ εἶμαι τὸ άχυρο, πού γλύτωσα ἀπὸ τὸ στρώμα τῆς γριάς!

— Κι' ἐγὼ, εἶμαι τὸ φασόλι, που γλύτωσα ἀπὸ τὸ πουνάλι τῆς γριάς!

— Κι' ἐγὼ, εἶμαι τὸ κάρ-

βουνο, καὶ γλύτωσα ἀπὸ τὸ παραγώνι τῆς γριάς. Κι' ἀφοῦ, λοιπόν, καὶ οἱ τρεῖς γλύτωσαμε, πᾶμε τώρα νὰ φύγουμε, πρὶν μὰς πάρει χαμπάρι ἡ γριά...

— Σωστά! Σωστά! φ.θυρίζουν τὸ άχυρο καὶ τὸ φασόλι. Ἄς φύγουμε! Ἄς φύγουμε, πρὶν μὰς πάρει χαμπάρι ἡ γριά...

★

Σέρνοντας σιγά-σιγά, βρίσκουν μιὰ τρύπα, στὸ κάτω κάτω μέρος τῆς σαρτάλια-σιμένης πόρτας τῆς γριούλας, δαίνουν ἔξω καὶ τρέχουν.

Δρόμο παίρνουν, δρόμο ἀφίνουν, δρόμο παίρνουν, δρόμο ἀφίνουν...

Φτάνουν καὶ κάθονται νὰ ξεποστάσουν κάτω ἀπὸ μιὰ γέρικη θαλανιδιά, πού ἦταν φυτρωμένη κοντὰ σὲ ἕνα γκρεμισμένο τοῖχο ἐνὸς παικάλιου καὶ ἔρημου μοναστηριοῦ.

— Τώρα, ἐμεῖς οἱ τρεῖς, λέει τὸ άχυρο σὲ μιὰ σιγή, εἴμαστε πιά, φίλα.

— Βέβαια! Βέβαια! συμφωνεῖ καὶ τὸ φασόλι. Εἴμαστε φίλοι.

— Φίλοι γκαρδιακοί! λέει καὶ τὸ κάρβουνο.

Καθὼς ὅμως τὰ λέγανε αὐτά, μιὰ κουκουδάγια θγήκε ἀπὸ τὰ χαλάσματα ξεκαρδισμένη στὰ γέλια.

— Κουκουδάου! Κουκου-

δάου! Χά, χά, χά! Νὰ χαρῶ ἐγὼ τρεῖς φίλους!.. τοὺς κοροϊδεύει.

— Γιατί, δηλαδή, κυρά κουκουδάγια, εἶπε τὸ φασόλι. Δὲν εἴμαστε καλοὶ φίλοι;

— Καί, γιὰ νάχουμε καλὸ ρῶτημα, εἶπε ἡ κουκουδάγια, γιὰ ποῦ τὸ δάλατε οἱ τρεῖς σας;

— Πᾶμε νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τὴ γριά! λέει τὸ άχυρο.

— Ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς σας πρέπει πρῶτα νὰ γλυτώσετε, λέει ἡ κουκουδάγια.

— Δὲν μὰς παρατάς; φωνάζει θυμωμένο τὸ κάρβουνο καὶ κοκκινίζει ἀπὸ τὸ θυμὸ του. Ἐμεῖς εἴμαστε φίλοι καὶ μὴ λές κουταμάρες...

— Γιὰ νὰ εἴσαστε φίλοι, πρέπει νὰ ταιριάζετε μεταξύ σας! λέει ἡ σοφὴ κουκουδάγια. Καὶ γὼ, δὲν βλέπω κάτι τέτοιο σὲ σᾶς. Δὲν διαλέγει κανεὶς τοὺς φίλους του στὴν τύχη, ἀλλὰ ἔχει φίλους ἐκείνους πού τοῦ ταιριάζουν καὶ δὲν μποροῦν νὰ τὸν βλάψουν.

— Ἐμεῖς εἴμαστε φίλοι ἀγαπημένοι! ἐπέμενε τὸ κάρβουνο.

Καί, γυρνώντας στοὺς ἐνὶ φίλους του, φωνάζει:

— Πᾶμε νὰ φύγουμε, νὰ μὴν ἀκούμε αὐτὴ τὴν ξεμωραμένη...

★

Φεύγουν. Δρόμο παίρνουν, δρόμο ἀφίνουν, φθάνουν σ' ἕνα ποταμάκι.

Πρῶτη φορὰ εἶχαν δεῖ ποταμάκι. Λέει τὸ άχυρο:

— Γιὰ νὰ δοκιμάσω ἐγὼ, νὰ δῶ, μπορῶ νὰ περάσω;

Δοκιμάζει, βλέπει δτι μπορεῖ νὰ στέκεται πάνω στὸ νερο, γυρίζει καὶ λέει στὸ κάρβουνο, καθὼς ἦσαν ἀραγμένο στὴν ἀκρὴ τοῦ ποταμοῦ:

— Ἐλα, ἀνέβα ἀπάνω μου νὰ σὲ περάσω ἀπέναντι, καὶ ὕστερα γυρίζω καὶ παίρνω τὸ φασόλι.

— Ἀρέσκεις! λέει τὸ κάρβουνο.

Καὶ ἀνεβαίνει (πού νὰ μὴν ἀνέβαινε) πάνω στὸ άχυρο.

Μόλις ἀνέδρανε, τὸ άχυρο μόλις πού μπόρεσε νὰ φωνάξει:

— Ὠχ! Κάηκα!..

Κι' ἀμέσως καρδουνιάστηκε. Μὰ καὶ τὸ κάρβουνο δὲν πρόφτασε νὰ πεῖ τίποτα. Γιατί, κι' αὐτό, βούλιαξε μέσα στὸ νερό τοῦ ποταμοῦ, ἔσθησε τσιρίζοντας καὶ πέθανε...

Τὸ φασόλι, καθὼς τὰ εἶδε ὅλα αὐτά, τοῦ φάνησαν τόσο ἀστεία, πού ξεκαρδίστηκε στὰ γέλια!

Τόσο πολὺ ὅμως, γέλασε, πού τὸ μικρὸ του στόμα ἀνοίξε, ἀνοίξε τόσο πολὺ, πού σκίστηκε στὶς ἀκρὲς... Τὸ φασόλι πόνεσε πολὺ καὶ ἀρχισε νὰ κλαίει...

★

Ἀπὸ κεῖ, περνοῦσε ἕνας κηπουρός. Ἀκούει τὸ φασόλι νὰ κλαίει, σκύβει, τὸ παίρνει καὶ λέει:

— "Αν φυτέψω αυτό το φασόλι, σίγουρα θα γίνει μια όμορφη φασολιά και θα μου δώσει πολλά φασόλια. Μόνο που είναι σκισμένο το στόμα του..." "Ας πάω στο σπίτι να το ράψω..."

Πάει στο σπίτι του, βρίσκει τη βελόνα του.

Δεν είχε όμως, άσπρη κλωστή, όπως άσπρο ήταν το φασόλι. Είχε μόνο μαύρη...

— Μαύρη - ξέμαυρη, εγώ αυτή την κλωστή έχω! Μ' αυτή θα το ράψω! λέει ο κηπουρός.

Και ράβει με μπόλικη μαύρη φιλή κλωστή το στόμα του φασολιού.

Και, στο μέρος που ήταν το στόμα του άσπρου φασολιού γίνεται μια μαύρη βούλα, ένα μαύρο, άς πούμε, μάτι!

— Χμ! Μαυρομάτιχο μου γίνθηκε! είπε ο κηπουρός χαμογελώντας.

Το φύτεψε το φασόλι κι αυτό φύτρωσε, μεγάλωσε και έκανε πολλά άλλα όμοια φασόλια.

Και από τότε έμεινε το ξενιτά τους «μαυρομάτικα φασόλια» και τα τρώμε μέχρι σήμερα.

Και πέρασε τότε ο κηπουρός αυτός πολύ καλά και έμεινε σήμερα καλύτερα!

Η ΣΤΡΙΜΜΕΝΗ ΒΙΔΑ

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ Ο ΠΟΝΤΟ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

ΤΙ ΝΑ ΤΗ ΚΑΝΕ ΤΗ ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΙΑΝΤΟΥ ΤΙΣ;

